

Atklāj ielas

Vakar Balvos atklāja renovētās Raiņa un Pilsoņu ielas. Balvu novada domes priekšsēdētājs Andris Kazinovskis uzskata, ka infrastruktūras sakārtošana šajā pilsētas daļā paver vēl lielākas perspektīvas uzņēmējdarbības uzsākšanai: "Tāpat nākamgad ap šo laiku pabeigs arī Brīvības ielas rekonstrukciju gandrīz divu kilometru garumā, kas nodrošinās vēl lielākas ērtības pilsētas iedzīvotājiem."

Cīnīsies futbolisti

19.jūnijā pulksten 10.30 Balvu pilsētas stadionā sāksies starptautiskais futbola turnīrs "Balvi open cup 2013", kas ilgs divas dienas. Sacensībās aicinātas piedalīties komandas no Latvijas, Krievijas, Baltkrievijas un Igaunijas.

Tikšanās ar mākslinieku

18.jūnijā pulksten 14 Balvu Novada muzejā notiks tikšanās ar metālmākslinieku Miervaldu Zibeni. Muzeja vadītāja Iveta Supe informē, ka joprojām apskatāma arī dekoratīvo kalumu izstāde "No gaismas uz gaismu".

Iedzīvotāju skaits samazinās lēnāk

Iedzīvotāju skaits Latvijā 2012.gadā turpināja samazināties, lai gan samazinājuma temps kļuvis lēnāks. Pēc provizoriem Centrālās statistikas pārvaldes (CSP) datiem šī gada 1.janvārī pastāvīgo iedzīvotāju skaits bija 2 miljoni 22 tūkstoši, no tiem 1 miljons 95 tūkstoši sievietes un 927 tūkstoši vīrieši. Salīdzinot ar 2011.gada 1.janvāri bija 2 miljoni 42 tūkstoši, pēc tautas skaitišanas datiem 2011. gada 1. martā - 2 miljoni 70 tūkstoši. Tādējādi 2012. gadā Latvijas iedzīvotāju skaits samazinājās par 20,5 tūkstošiem jeb par 1%. Tomēr tas ir mazāk nekā 32,2 tūkstoši jeb 1,6% iedzīvotāju skaita samazinājums 2011.gadā.

Pieejamas kadastrālās vērtības 2014.gadam

Valsts zemes dienests (VZD) publicējis visu īpašumu prognozētās kadastrālās vērtības 2014. gadam. Tās ikvienam nekustamā īpašuma īpašnieks var uzziņāt portālā www.kadastrs.lv. Spēkā esošās jeb patlaban 2013.gadam apstiprinātās kadastrālās vērtības portālā www.kadastrs.lv ir aplūkojamas bez maksas, savukārt nākotnes prognozētās vērtības ir pieejamas autorizētiem lietotājiem vai ikvienam, veicot vienreizēju samaksu - Ls 2 par īpašumu.

16.jūnijā Bērzu Svētās Annas baznīcā jaunais priesteris Renārs Birkovs svinēja savu pirmo Svēto Misi un deva svētību ar roku uzlikšanu uz galvas ikvienam dievnama apmeklētājam.

8. jūnijā R.Birkovs Rīgas Svētā Jēkaba katedrālē saņēma priesteru ordināciju. "Sirdī bija patiens miers un prieks, jo šim notikumam jau sen biju gatavojies. Bija skaidrs, ka šo ceļu iet mani aicinājis Dievs. Sapratu to, ka patiešām esmu piederīgs priesteru rindām, ko apliecināja nu jau brāļu priesteru, kuri ordinācijā bija klātesoši, apsveikumi un prieks, kas staroja viņu sejās," atceras priesteris. Bērzu baznīcu par savas pirmās Svētās Mises vietu viņš izvēlējās tāpēc, ka pirmkārt, tā ir dzimtā draudze. Lai arī vairākus gadus R.Birkovs kalpoja kā ministrants Augstovas draudzē un vēlāk vidusskolas gadus pavadīja Rīgas sv. Terēzes draudzē un Rīgas Katoļu ģimnāzijā, tomēr ticības sākums jaunajam priesterim saistās ar Bērzu baznīcu, kur saņēma Kristības sakramentu un spēra pirmos soļus dievnamā, jo Baznīcas lielākajos svētkos kopā ar ģimeni apmeklēja tieši Bērzu baznīcu. Otrkārt, šī izvēle saistīta ar to, ka Bērzu baznīcā bijusi draudzes baznīca vairākās jaunā priesteru dzimtas paaudzēs. Iespējams, dzimtas ticīgo cilvēku lūgšanas un ikdienas darbi ir tie, kuru dēļ Dievs Birkovu dzimtu svētījis ar diviem priesteriem. Pirmais bija monsinjors Ludvigs Birkovs (1909.-1983., ordinēts par priesteri 1935.g.).

"Katrs cilvēks ierodas pasaulē, lai pildītu savu misiju, izvēlētos ceļu, pa kuru iet. Lai Dievs Tev palīdz šajā kalpojumā, lai Kungs mājā Tevī un ļaudis redz Tavus labos darbus!" uzrunājot jauno priesteri, uzsvēra Bērzu draudzes prāvests Oļģerts Misjūns. Gulbenes draudzes prāvests Vjačeslavs Bogdanovs svētku dievkalpojuma dalībniekiem stāstīja par priesteru sūtību un tiem notikumiem cilvēku dzīvē, kur bez priesteru neiztikt. Kad cilvēks

Svin savu pirmo Svēto Misi

Foto - A.Socka

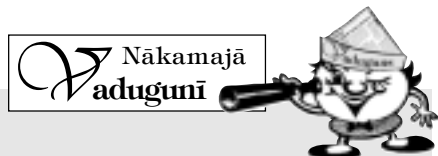
Pirmajā Svētajā Misē. Bērzu draudzes dievnamā aizvadītajā svētdienā Kristus kļuva klātesošs uz altāra zem maizes un vīna zīmēm pirmoreiz caur Renāra Birkova kā priesteru rokām. "Turpmākie plāni saistās ar Dieva Vārda sludināšanu, kalpošanu Dievam un cilvēkiem. Vēlos arvien vairāk caur Vārda sludināšanu un Sakramentu piešķiršanu savest kopā Dievu ar cilvēkiem," atklāj priesteris. Par savu kalpošanas vietu viņš zinās tikai jūlija sākumā.

uzsāk šīs zemes dzīvi, vecāki un krustvecāki nes jaundzimušo uz baznīcu, lai priesteris viņu nokristītu. Kad grēks ielaužas dzīvē, cilvēki steidzas pie priesteru, lai saņemtu Dieva piedošanu. Nāk pie priesteru, lai izligtu ar Dievu. Priesteris stāv pie altāra, kad dzimst jauna ģimene, viņš steidzas pie tiem, kuri slimo un cieš. Viņš ir tas, kurš pavada pēdējā gaitā, lai mūžībā aizgājušajiem tiktu atvērti debesu vārti. "Priesteris ir vienkāršs cilvēks, kuru Dievs paņem no

vienkāršas tautas. Viņš ir cilvēks, kuram ir aicinājums, ko nespēj izprast līdz galam cilvēki un reizēm arī pats priesteris. Priesteru aicinājums ir Dieva dāvana. Priesteru spēks slēpjas nevis viņu erudīcijā un zināšanās, bet Kristū, ar kuru priesteris sarunājas ik uz soļa," atzina V.Bogdanovs. Viņš aicināja R.Birkovu savā kalpošanas ceļā iet pie cilvēkiem vienkāršībā un pazemībā kā tēvs vai brālis. Jēzus priesterus sūta pie ticīgajiem un neticīgajiem, jo Viņš nomira pie krusta par visiem.

V.Bogdanovs teica paldies R.Birkova vecākiem par dēlu, kuri spēj pozitīvi atbildēt uz Dieva mīlestību, uzaudzinašanu, kā arī aicināja nepārstāt lūgt Kungu par savu dēlu. "Viņš nesis savu krustu. Krustu, kuru jūs neredzēsiet. Redzēs tikai viņš un Kristus. Mūsdienās būt par priesteri ir ļoti sarežģīti. Priesterim jārikojas, jādara tā, kā rīkotos un darītu pats Kristus, nevis, kā uzvestos pasaule," teica Gulbenes draudzes prāvests.

A.Socka

● **Siers ēdams gardu muti**
Klāt – pašbrūvēts alutiņš

● **Sēdēt, gulēt, pie kājas!**
Mācās suņu skolā

Vizite Velsā
bagāta
iespaidiem.

7. lpp.

Rugāju novada
Medņu trasēs.

4. lpp.

Vārds žurnālistam

Kārtējo reizi krustugunis nonācis nesen rekonstruētais autoceļš Dukuleja – Cērpene, par kuru Balvu novada domes varasvīri un varasmeitas par konstatētajiem pārkāpumiem jau saņēma vēstuli no KNAB'a. Iedzīvotāji sūdzas, ka uz tā parādījušās bedres, par ko tajā pašā dienā pārliecinājos arī pats personīgi. Par šo problēmu raksts arī šajā laikraksta "Vaduguns" numurā, tomēr mani pārsteidz pavisam kas cits, proti, visas šīs epopejas (ne) loģika, kas, manuprāt, ir visu problēmu pamatā. Viens no iegrūvumiem asfalta segumā izveidojies vietā, kur apakšā ir caurteka. Būvuzraugs Uldis Sprudzāns stāsta, ka bedrēm ar uzklāto ceļa virsmu nav nekāda sakara, jo ceļa rekonstruētāji ceļa segumu tikai klāja uz esošajām caurtekām (!!!). Man tas šķiet stulbi. Nu, tā, ka pat ļoti stulbi. Tā vietā, lai jau rekonstrukcijas laikā izdarītu nepieciešamos darbus, kas novērstu turpmākos ceļa bojājumus, izdarīta izvēle uzklāt jaunu ceļa segumu, lai jau pēc pavisam neilga laika atkal no jauna, kā tagad modīgi teikt, rekonstruētu sabrukušās ceļa vietas. Iedzīvotāji, iedomājieties tikai – tik salīdzinoši mazs ceļa posmiņš, bet tik daudz problēmu! Un tas viss pie mums, Balvu novadā.

Artūrs Ločmelis

Latvijā

Pazudusi kukuļņemšanā apsūdzēta amatpersona. Pazudusi bijusi ilggadējā Rīgas domes Dzīvokļu pārvaldes priekšiece Ārija Stabiņa. Viņa atstāja atvadu vēstuli un pašreiz sievietes atrašanās vieta nav zināma. Ā.Stabiņu KNAB aizturēja vairāk nekā pirms pusgada un nesen prokuratūra pret viņu cēla apsūdzību par kukuļu pieņemšanu un dokumentu viltošanas organizēšanu. Tiesībsargi turpina izmeklēšanu Dzīvokļu pārvaldes kukuļošanas lietā, kurā kopumā ir jau 24 noziedzīgas epizodes. Ā.Stabiņas pazušana lietas gaitu neietekmēs.

Krievijas vēstniecība paplašinās. Krievijai Latvijā ir apjomīgākā diplomātiskā pārstāvniecība. Vēstniecība izvietojusies ēkā Alunāna ielā, vēl divās ēkās Rīgā, ir konsulāti Liepājā un Daugavpilī, kā arī vēstniekam ir sava rezidence Jūrmalā. Acimredzot ar to ir par maz, jo Krievijas vēstniecībai piešķirta vēl viena ēka Alunāna ielā. Šobrīd tur ir Rīgas pilsētas Ziemeļu rajona tiesa. Jau tuvākajos mēnešos apmēram 150 tiesnešu un tiesas darbinieku ēku pametīs.

Augsta jaundzimušo mirstība. Centrālās statistikas pārvaldes dati liecina, ka jaundzimušo mirstība pirmajā dzīves gadā Latvijā ir viena no augstākajām Eiropā. Sliktākie rādītāji ir Latgalē, kur pērn uz 1000 dzīvi dzimušajiem bērniem nomira desmit mazuļi. Vairāk nekā pusei no pagājušajā gadā Latvijā mirušajiem bērniem nāves cēlonis bija ar grūtniecības ilgumu un augļa attīstību saistītas patoloģijas. Tāpat konstatēja arī iedzimtas kroplības, deformācijas un citus nāves iemeslus. Pēdējos gados jaundzimušo mirstībai Latvijā nav tendence pazemināties. Piemēram, 2011.gadā nomira 124 bērni, kuri nesasniedza gadu vecumu.

Cietumā – teju divdesmit gadi. Piekdien, 14.jūnijā, Daugavpils tiesa piesprieda 17 gadus ilgu cietumsodu Edgaram Brūverim, kurš apsūdzēts sava tēva, Aknīstes novada domes juriskonsulta Viktora Brūvera un viņa dzīvesbiedres slepkavībā. Apsūdzētais savu vainu atzina pilnībā. Jāpiebilst, ka E.Brūveris slepkavību izdarīja ar medību bises palīdzību, cilvēkus nošaujot. Prokuratūra uzskata, ka slepkavības motīvs bija personisks konflikts ar abiem nogalinātajiem. Jaunietim bija naidīgas attiecības ar tēva dzīvesbiedri, kura pārmetusi, ka puisis nestrādā un ir slinks. Tēvs šajā konfliktā savu dzīvesbiedri aizstāvēja.

Jāmācās no Staļinu slavinošas grāmatas. Kāda 10.klases audzēkne sūdzas par Padomju laiku un Staļinu slavinošas politoloģijas grāmatas izmantošanu Rīgas 10.vidusskolā. Skolotāja šokēta par sacelto ažiotažu, savukārt skolniece - par prasībām lasīt, cik kaitīga institūcija ir NATO un cik labs bija Staļina režīms. Direktore notikušajā savu vainu nesaskata. Pārbaudi sācis Izglītības kvalitātes valsts dienests.

(Ziņas no portāliem www.tvnet.lv, www.apollo.lv, www.delfi.lv)

Atkārtoti ievēl Sergeju Maksimovu

13. jūnijā Viļakas novada domes zālē notika jaunievēlētās Viļakas novada domes pirmā sēde, kurā par novada domes priekšsēdētāju vienbalsīgi ievēlēja Latgales partijas pārstāvi Sergeju Maksimovu. Savukārt no trīs kandidātiem uz domes priekšsēdētāja vietnieka amatu: Leonīds Cvetkovs (Saskaņas Centrs), Ināra Sokirka (Latvijas Zemnieku savienība) un Alberts Draviņš (Vienoti Latvijai) visvairāk balsu (10) ieguva Leonīds Cvetkovs (Saskaņas Centrs), tādējādi ieņemot šo amatu.

13.jūnija Viļakas novada domes sēdē izskatīja trīs jautājumus: novada domes priekšsēdētāja vēlēšanas; domes priekšsēdētāja vietnieka vēlēšanas un pastāvīgo komiteju izveidošana. Sēdē piedalījās 15 jaunievēlētie deputāti: Latgales partiju pārstāvošie Sergejs Maksimovs, Andris Mežals, Sarmīte Šaicāne, Valda Buzijana, Andis Ločmelis, Uldis Matīšs un Ilze Strapcāne; partijas "Vienoti Latvijai" pārstāvji Alberts Draviņš, Jaroslavs Kozlovs un Anita Kokoreviča, Latvijas Zemnieku savienības pārstāvji Aldis Pušpurs un Ināra Sokirka, deputāti no Saskaņas Centra - Leonīds Cvetkovs un Aleksandrs Tihomirovs, kā arī Vienotības pārstāve Regina Brokāne.

Novada domes priekšsēdētāja amatam deputāti izvirzīja vienu kandidātu Sergeju Maksimovu, kuru arī, atklāti balsojot, vienbalsīgi ievēlēja. Lielāka

Foto - A.Kirsanovs

Pēc sēdes. Šī gada 1.jūnijā notikušās pašvaldību vēlēšanas Viļakas novada domes deputātu sarakstā ienesušas vairākas pārmaiņas – sešu iepriekšējā sasaukuma deputātu vietā darbu domē sākuši Andris Mežals (Latgales partija), Ilze Strapcāne (Latgales partija), Anita Kokoreviča (Vienoti Latvijai), Aldis Pušpurs (Latvijas Zemnieku savienība), Aleksandrs Tihomirovs (Saskaņas Centrs) un Ināra Sokirka (Latvijas Zemnieku savienība).

ciņa izvērsās par domes priekšsēdētāja vietnieka krēslu. Uz šo amatu pretendēja Alberts Draviņš, Leonīds Cvetkovs un Ināra Sokirka. Pirmajā vēlēšanu kārtā izrādījās, ka četras vēlēšanu zīmes ir nederīgas, jo, tās aizpildot, deputāti nebija ievērojuši likumā noteiktās prasības. 11 atlikušo balsu sadalījums pirmajā kārtā bija šāds: A. Draviņš – 2 balsis 'par', 9 'pret'; L. Cvetkovs – 7 balsis 'par', 4 'pret'; I. Sokirka – 2 balsis 'par', 9 'pret'. Nākamajā vēlēšanu kārtā visiem deputātiem izdevās vēlēšanu zīmes aizpildīt pareizi un, sakaitot balsis, visvairāk balsu

(10) savāca Saskaņas Centra pārstāvis L.Cvetkovs. Pret viņa kandidatūru balsoja A.Draviņš, A.Kokoreviča, J.Kozlovs, A.Pušpurs un I.Sokirka. Tādējādi L.Cvetkovs kļuva par Viļakas novada domes priekšsēdētāja vietnieku.

Pēc jaunievēlēto amata vīru apsveikšanas deputāti ķērās pie pēdējā dienas kārtības jautājuma izskatīšanas, sākumā lemjot par pastāvīgo komiteju skaitlisko sastāvu, vēlāk katrā komitejā ievēlot deputātus, kuri tajā darbosies.

I.Tušinska

Baltinavas novadu vadīs Lidija Siliņa

Pirmdien, 17.jūnijā, desmitos no rīta notika Baltinavas novada jaunievēlēto deputātu domes sēde, kurā par novada domes priekšsēdētāju atkārtoti ievēlēja līdzšinējo domes priekšsēdētāju Lidiju Siliņu, bet par domes priekšsēdētājas vietnieci - Sarmīti Tabori. Turpmākajā sēdes gaitā deputāti vienojās par darbu komitejās, izvirzot arī komiteju priekšsēdētāju kandidatūras.

Sēdes pirmo daļu ar domes priekšsēdētāja ievēlēšanu vadīja Baltinavas novada vēlēšanu komitejas priekšsēdētājs Aldis Mežals, bet otro daļu - jaunievēlēta novada domes priekšsēdētāja Lidija Siliņa. Pirms oficiālā sēdes sākuma Lidija Siliņa, uzrunājot jaunā sasaukuma domes deputātus, atzīmēja, ka līdzšinējiem domes deputātiem šis bijis īpašs pavasaris ar padarītā darba izvērtējumu, domājot par jauno sasaukumu, bet baltinaviešiem – izvēles iespēja redzēt deputātu krēslus tos vai citus sava novada iedzīvotājus. Pateicoties vēlēšanu komisijas darbam, pašvaldību vēlēšanas Baltinavā noritējušas veiksmīgi, bez starpgadījumiem. L.Siliņa sveica jaunievēlētos deputātus, dāvinot viņiem bločiņus, kuros pierakstīt turpmāko sēžu datumus un laikus, un, protams labas idejas un ieteikumus. Katrs jaunais deputāts no Lidijas Siliņas saņēma arī kādu īpaši viņam veltītu atziņu vai vēlējumu. Piemēram, Intu Vilkasti, kura darbojās arī iepriekšējā sasaukumā, bijusi novada domes priekšsēdētāja uzslavēja kā centīgāko un zinošāko deputāti visās jomās, Antra Keiša vienmēr devusies palīgā tur, kur pietrūcis kāda darītāja. Arī Sarmīte Tabore, Guntars Bartkevičs un Imants

Foto - A.Kirsanovs

Pārsvarā vīrieši. Jaunajā Baltinavas novada deputātu sasaukumā pārsvarā ir vīrieši, taču novada vadības grožus deputāti uzticēja sievietēm. Novada domes priekšsēdētāja L.Siliņa atzist: "Jaunais deputātu sastāvs ir spēcīgs. Novadu varētu vadīt jebkurš no iepriekšējā sasaukuma deputātiem. Jaunajiem vēl mazliet jāpamācās."

Slišāns no iepriekšējā sasaukuma devuši savu pienesumu domes darbā, gan izsakot vērtīgus priekšlikumus, gan ikdienā darot deputāta darbu. Viktors Graudumnieks par deputātu ievēlēts pirmo reizi, un tā kā viņš ir brīvs no pamatdarba, tad L.Siliņa izteica vēlējumu viņam pilnībā izpausties, darbojoties kā deputātam. Deputātu sarakstu papildinājuši arī divi jaunieši - Ilgvars un Rolands Keiši. "Prieks, ka Rolands saņēms un vēlēšanām pieteica otro deputātu kandidātu sarakstu Baltinavā un pats arī no šī saraksta ir ievēlēts," teica Lidija.

Novada vēlēšanu komisijas vadītājs A.Mežals izskaidroja domes priekšsēdētāja ievēlēšanas kārtību. Par novada domes priekšsēdētāja kandidāti izvirzīja Lidiju Siliņu. Atklāti balsojot, astoņiem deputātiem "par" un vienam atturoties,

par novada domes priekšsēdētāju ievēlēja Lidiju Siliņu. Otrajā sēdes daļā ievēlēja domes priekšsēdētāja vietnieci. Šim amatam bija izvirzīti divi deputātu kandidāti - Imants Slišāns un Sarmīte Tabore. (I.Slišāns vēlēšanās saņēma visvairāk plus atzīmju. - I. Z.) Taču I.Slišāns savu kandidatūru atsauc, paskaidrojot, ka šajā amatā noderīgāks būs cilvēks, kurš atrodas uz vietas pašvaldībā, līdz ar to iedzīvotājiem viņš būs vieglāk satiekams. Atklāti balsojot, no deviņiem deputātiem "par" S.Tabori nobalsoja septiņi deputāti, divi atturējās.

Turpmākajā sēdes gaitā deputāti vienojās par darbu komitejās. Jaunievēlētie deputāti sola strādāt draudzīgi, opozīciju neveidot un viens otram sprunguļus riteņos nemest. Viss novada labā!

I.Zinkovska

Kā vērtējat ieceri atļaut tirgot medikamentus arī lielveikalos un degvielas uzpildes stacijās?

Viedokļi

Skādes būs vairāk nekā labuma

LĪGA KOZLOVSKA, ģimenes ārste, Lauku ģimenes ārstu asociācijas vadītāja

Ģimenes ārsti noteikti iebilst pret ieceri tirgot bezrecepšu medikamentus interneta aptiekās un lielveikalos. Lai arī šāda piedoze ir Eiropas un dažās citās pasaules valstīs, situācija Latvijā ir pavisam atšķirīga. Ja runā par to, ka šādā veidā uzlabos pieejamību medikamentiem lauku reģionos, tad es gribētu teikt, ka lielveikali ir visos bijušajos rajonu centros – tur, kur ir arī aptiekas. Jāatceras, ka bezrecepšu medikamenti tomēr nav ne maize, ne krējums, ne biežpiens. Tās ir zāles, kas palīdz cilvēkam noteiktas slimības gadījumā, bet tai pašā laikā var būt arī kaitīgas veselībai, ja

lietotas nepareizi, bez mēra un vajadzības.

Dažādi pētījumi mūsu valstī liecina, ka cilvēki daudz zāļu lieto bez vajadzības un ārsta norādījumiem, kas ļoti nopietni ietekmē viņu jau tā ne tik veselos organismus. Statistika ir nepielūdzama – Latvijā dzīvo vieni no slimākajiem cilvēkiem pasaulē. Mirstības ziņā esam pirmajā vietā ar sirds un asinsvadu slimībām, nerunājot par onkoloģiju un traumatismu... Tas ir arī tādēļ, ka cilvēki neizmanto to, ko viņiem devusi un noteikusi daba – veselīgu dzīvesveidu, pareizu uzturu, kustības, miegu, atpūtu. Daudzi labāk izvēlas iemest mutē tableti un tādā veidā ātri sakārtot lietas. Tai pašā laikā redzam, ka pieaug arī saslimšanas ar aknu un nieru slimībām. Daudzos gadījumos te pie vainas gan bezrecepšu zāles, gan uztura bagātinātāji un pārtikas piedevas, kas ietekmē orgānus un kaitē vairāku gadu garumā. Arī manā praksē bijuši gadījumi, kad cilvēks aiziet uz aptieku un bez ārsta ziņas nepārtraukti lieto medikamentus vai pārtikas uztura bagātinātājus. Lielu iespaidu atstāj arī tā saucamie ekstraseksi un nekontrolētas reklāmas – mēs nezinām, ko viņi reklamē. Tās ir zāles, kas nav akceptētas un reģistrētas valsts reģistrā, tādēļ nav brīnums, ka tajās atklāj arī narkotiku piedevas un indīgas vielas. Rezultātā cilvēks tāpat nonāk pie ārsta, un tad ārstēšana notiek daudz sarežģītāk, jo slimības jau ielaistas, turklāt bieži tas ir

neatgriezenisks process. Arī internetā iegādājami medikamenti ir tāda pati nesankcionēta reklāma. Diemžēl pašreiz Latvijā nav pietiekamu resursu, lai medikamentu apriti kontrolētu tajās oficiālajās un neoficiālajās vietās, kas ir, nemaz nerunājot par medikamentu tirdzniecību, veikalos. Tas ir bizness, ko grib panākt tirgotāji, bet cilvēka veselībai par labu tas noteikti nenāks. Katrā ziņā no šīs ieceres kaitīguma un skādes būs vairāk nekā labuma. Varu iedomāties, kas būs, ja lielveikalā blakus alkohola plauktiem noliks *Paracetamola* tabletes. Ja cilvēks nav pietiekami zinošs un tās uzdzers uz alkohola, tad var dabūt tādu triecienu pa aknām, ka nedod Dievs... Pēc tam mediķi būs tie, kuri cinīsies ar sekām.

Pie mūsu pašreizējā sociālekonomiskā stāvokļa un sabiedrības izglītības līmeņa esmu pārliecināta, ka medikamentu tirdzniecībai interneta aptiekās un lielveikalos neesam gatavi. Tad kad mums būs Eiropas attīstīto valstu līmenis, par to varēsim runāt, bet ne tagad.

Fakti

Interneta aptieku pārstāvji un tirgotāji vēlas gan bezrecepšu, gan recepšu medikamentus tirgot ārpus tradicionālo aptieku sienām – internetā. Savukārt bezrecepšu zāles varētu tirgot pat benzintankos. Tomēr gan Veselības ministrija, gan mediķi iebilst pret šādu praksi.

Zāles veikalā tirgot nedrīkst

ANNA CELMIŅA, pensionāre Balvos

Kā bijusi medicīnas darbiniece, Tirgotāju asociācijas un interneta aptieku īpašnieku vēlmi atļaut medikamentu tirdzniecību lielveikalos un benzintankos vērtēju

negatīvi – kaut vai tādēļ, ka veikalā pretī pircējam nestāvēs zinošs farmaceits vai mediķis, kurš pratis ieteikt vajadzīgās zāles. Kas būs, ja pie pirmajām sāpēm skriesim uz benzintanku vai lielveikalu, pirsim zāles un ārstēsimies paši? Cilvēks izdarīs izvēli pats *uz savu galvu*, un tas varētu novest pie negadījumiem, kas saistīti ar nepareizu zāļu lietošanu. Turklāt pastāv iespēja, ka alkohola mīļotāji labprāt izmantos iespēju veikalā vairumā nopirkt sirds zāles, un tas var novest pie neprognozējamām sekām.

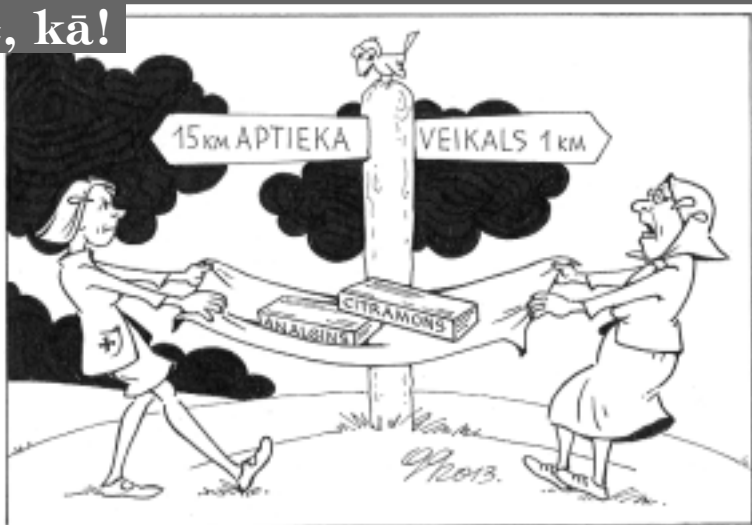
Pati medikamentus cenšos lietot pēc iespējas mazāk, taču vajadzības gadījumā, protams, griežos pie sava ģimenes ārsta. Pirms iegādāties zāles, cilvēkam jābūt skaidrai diagnozei, ko viņam īsti ārstēt. Pretējā gadījumā pašārstēšanās var nodarīt vienīgi kaitējumu. Varbūt cilvēkam ir kaula iekaisums, bet viņš ārstē tūsku, liek sildošās kompreses un rezultātā dabū sasīnājumu. Pat visparastākās galvassāpju

tabletes nedrīkstētu ļaut tirgot veikalos un degvielas uzpildes stacijās, nemaz nerunājot par recepšu medikamentiem!

Tirgotāju asociāciju un pārejos priekšlikuma atbalstītājus var saprast – viņiem vajag peļņu, un cilvēku veselība īpaši neinteresē. Pati cenšos ārstēties ar tautas medicīnas līdzekļiem, par kuriem tagad daudz stāsta arī televīzijas raidījumos. No savas vecmammās esmu iemācījusies, kā jāpagatavo kastanpiedu uzlējums, kuru ierīvē pret kaulu sāpēm, zinu, ka, piemēram, ceļteku sula labi palīdz kuņģim. Vispār pēc iespējas vairāk jāēd salāti un zaļumi, un, galvenais, nepirkt ķīmiju, kas ir veikalā. Cilvēkam jādomā un jāpieņem pareizais lēmums, gan izvēloties ēdienu, gan pērkot medikamentus. Turklāt jāatceras – kas der vienam, otram nederēs. Tieši tādēļ medikamentu tirdzniecībai lielveikalos un benzintankos saku kategorisku – nē!

Viedokļus uzklusēja S.Karavoičika

Re, kā!

Par ko raksta kaimiņi

Aizvadīts pirmais lauku kopienu parlaments

No 6. līdz 8.jūnijam Preiļu novada kultūras centra zālē notika 1.Latvijas Lauku kopienu parlamenta atklāšana, kura sasaukšanas viens no iemesliem bija protests pret pēdējā laikā daudzviet paustajiem uzskatiem, ka laukiem nav attīstības perspektīvas un tie iet bojā. Parlamenta sanāksmē piedalījās vairāk nekā 190 dalībnieki no 48 novadiem – aktīvākie iedzīvotāji, nevalstisko organizāciju un pašvaldību pārstāvji, Latvijas lauku attīstības speciālisti, Saeimas deputāti, kā arī viesi no Slovēnijas, Lietuvas, Igaunijas, Krievijas un Zviedrijas. Mērķis ir radīt veiksmīgus risinājumus un jaunas iespējas lauku attīstībai, dodot ierosmi dažādu pušu sadarbībai vietējā, reģionālā un nacionālā mērogā.

"Vietējā", 14.06.2013

Valmierā atver bērnu glābējsilīti

14.jūnijā Valmierā, Vidzemes slimnīcas telpās, atvēra bērnu glābējsilīti. Tā ir jau septītā vieta Latvijā, kur vecākiem būs iespēja atstāt pašu negribētu bērnu. Glābējsilīšu izveidošanas projektu Latvijā vada Laura Zvirbule. Kad 2006.gadā Latvijā atrada deviņus mirušus jaundzimušos, L.Zvirbule nolēma paveikt ko tādu, kas mudinātu bērnu neizmest vai nenogalināt. Radās ideja par tā dēvēto *baby box* izveidi arī Latvijā, kam ir trīs mērķi: nodot informāciju, ka tur var anonīmi atstāt bērnu, par kuru parūpēsies; pie katras glābējsilītes ir tālruņa numurs, lai piezvanītu un glābtu savu un bērna dzīvību; lūgt sabiedrību novērtēt un saprast bērna dzīvības vērtību.

"Liesma", 14.06.2013

Upē masveidā izmirst zivis

Vesetas upē, posmā no Madonas novada Kalsnavas pagasta Aiviekstes ciema līdz Pļaviņu novada Krievciema HES, konstatēta zivju bojāeja. Lielākā bojāgājušo zivju koncentrācija bija pie Krievciema HES zivju aizsargrestēm. No upes izcēla aptuveni pustonnu zivju – lielākoties raudas, ālantus, lidakas, plaužus, asarus un citas zivis. Savukārt foreļu bojāeja nav novērota. Madonas reģionālās vides pārvaldes inspektori mēģina noskaidrot zivju bojāejas cēloni. Iespējams, upē iepludināti neattīrīti notekūdeņi vai izlietas ķīmikālijas.

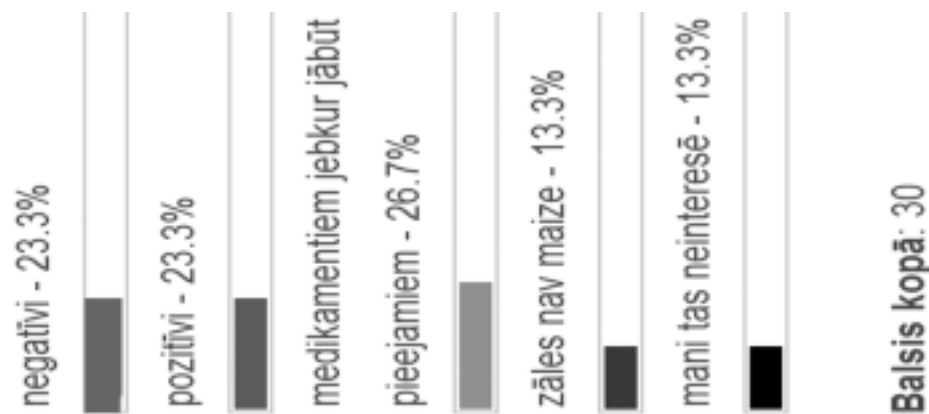
"Staburags", 14.06.2013

Vērienīgas zemessargu mācības

Viļķenes un Pāles pagasta teritorijā notika Zemessardzes 27.kājnieku bataljona militārās mācības. Tajās piedalījās 2. un 3.rotas zemessargi no Limbažu, Alojās un Salacgrīvas novadiem, kuras bija arī kā treniņš septembrī gaidāmajām lielajām militārajām mācībām Ainažos. Kopumā mācības ilga divas dienas. Pirmajā dienā zemessargi pulcējās izveidotā bāzē, kur naktī uz maiņām sargāja posteni un miegam katrs varēja veltīt tikai nepilnas divas stundas. Savukārt otrajā dienā mācību dalībnieki apguva slēpņa ieņemšanas un aizsargāšanas iemaņas.

"Auseklis", 14.06.2013

A.Ločmelis

Aptaujas rezultāti "Vaduguns" mājas lapā www.vaduguns.lv

Ciņu dienas Medņu dubļu trasēs

Divas dienas - 15. un 16. jūnijā - Rugāju novada Medņu trasēs notika Latvijas atklātā Trofi reidu čempionāta izcīņas 3. posms "RUGĀJI TROPHY 2013".

Tās ir grandiozas bezceļa sacensības - auto orientēšanās, "Dubļu Ērgļa" kausa izcīņa un kvadraciklu daudzciņa, kā arī dāmu brauciens ar kvadracikliem un skatītāju dubļu skrējieni. Skatītāji apgalvoja, ka līdzjust un redzēt, kā dubļu trasēs cīnās sportisti, dod adrenalīna devu. Pašiem dalībniekiem tā bija kārtējā iespēja pilnveidot savas prasmes dažādu šķēršļu un grūtību pārvarēšanā. Jāteic, laika apstākļi sacensību organizatoriem un sportistiem bija labvēlīgi, arī grupas "Credo" balle sestdienas vakarā pagāja bez lietus. Toties dubļainu braucamrīku un sportistu mazgāšanai noderēja gan upe, gan ezers, arī sacensību vietā atvestais ūdens. Skatītāji baudīja šašliku ar alu, uzvaru izcīnījušie sportisti pēc grūtajām cīņām kāpa uz goda pjedestāla, telšu pilsētiņā ritēja sava dzīve. Laimīgākie izvilka pilnu lozi loterijā un mājās devās ar dāvanām.

Sacensību organizators Jānis Auziņš. Viņš atzina, ka jūtas nedaudz apslimis, taču bija klāt teju katrā braucienā. Pirms sacensībām trasē organizatori strādāja divas nedēļas, plaujot zāli, cērtot krūmus un ierīkojot trasas. Un arī pēc sacensībām darba būs ne mazums - vispirms jau jāsavāc trasas malās neapzinīgu skatītāju atstātie atkritumi.

Tiesnešu brigāde. Trofi reidu komisijas priekšsēdētājs Indulis Vidušs stāsta, ka sacensību kalendārs ir saspringts, bet šīs sacensības vienmēr tradicionāli plāno ap Jāņu laiku. "Man prieks, ka organizatori par spīti grūtiem laikiem rīko sacensības - tas nav viegls darbs. Arī dalībnieku vairs nav tik daudz, kā bija *treknajos* gados," teica I.Vidušs.

Skatītāju gaviles uzmundrina braucējus. Iespējams, vīri savos dzelzs rumakos līdzjutēju gaviles, veiksmīgi izklūstot no dubļu bedrēm, pat nedzirdēja, taču adrenalīnu guva gan vieni, gan otri.

Nepieradinātie mežu partizāni. Vīriem galvenais uzdevums ir ar savu *dzelzs gabalu* iebraukt dubļos un tikt ārā. Ja vēl gadās uzvarēt, gandarījums ir milzīgs.

Piedalās "Dubļu Ērgļi" un dubļu skrējienā. Anete Mihelsone no Alūksnes ar prieku atceras vakardienu, kad kopā ar citiem piedalījies dubļu skrējienā, kas šogad notika pirmo reizi. Iespaidi būs neaizmirstami! Mazgāties gan nācies ilgi - vispirms lielajās mucās tepat pie trasas, tad - Boževas ezerā. Viņas draugs Kristaps Kaktiņš savukārt ir gandarīts par iegūto 2.vietu lielajā "Dubļu Ērglī".

Vai nenogrims? Kad braucējs ar otro numuru purvā bija teju līdz kaklam, daži līdzjutēji bija gatavi mesties dubļu jūrā, saucot: "Turies! Turies! Līdz uzvarai nav tālu!"

Gatavo laipas un vinčas. Komanda "Novators", kurā brauc Armands Apsitis, Jurģis Vilcāns un Agnis Asmis, pagaidām Open klasē divu posmu kopvērtējumā ir otrie. Puiši gatavojas startam un uzskata, ka trase ir grūta - trīs vai četras vietās jāpielieto laipas vai vinčas.

Uz starta. "Dubļu Ērglī" brauca arī Gvido Anča komanda no Rugājiem.

Dubļos līdz ausīm. Trase gāja arī pa purvu, un tajā braucamrīki, īpaši kvadracikli, iegrima tik dziļi, ka bez vinču palīdzības ārā izklūt nebija iespējams.

Z.Loginas teksts un foto

Skarbā daba

Vilki no Krievijas nāk bez vizām

Viļakas novada Vecumu pagastā vilki šopavasār saimniekiem apēduši 14 suņus, maija beigās saplosot arī mednieku biedrības “Vecumu mednieks” vadītāja medību suni. Taču Eiropas Savienības regulas vilku medības atļauj tikai no 15.jūlija, ļaujot visā Latvijā nomedit tikai noteiktu skaitu plēsoņu. Vilki Eiropā ir aizsargājami dzīvnieki, jo to skaits krietni samazinājies, bet Latvijas Austrumu pierobežā vilki ierodas no Krievijas purviem un mežiem, apdraudot gan mājdzīvniekus, gan, iespējams, pat cilvēkus.

Vecumu pagasta mednieku biedrības “Vecumu mednieks” vadītājs ALBERTS DRAVIŅŠ neslēpj, ka vilki viņa medību suni saplosīja šī gada 26.maijā. Viņš stāsta: “Suns bija piesiets pagalmā pie ķēdes. Ap diviem nakti dzirdēju, ka Neris nikni rej. Domāju, tuvumā staigā kāda lapsa. Bet nē! No rīta, izejot pagalmā, redzēju, ka ķēde ir pušu, bet suņa nav. Dodoties pa suņa un pārrautās ķēdes pēdu nospiedumiem, ķēdi atradu, ar kuru suns bija piesiets, bet no tā pāri bija palikusi tikai galviņa, viens gurniņš un kāja. Suns acimredzot bija cīnījies ar vairākiem vilkiem, bet viņam traucēja ķēde. Māju suņi briesmu gadījumos parasti slēpjas būdā vai cenšas kaut kur nolīst, bet medību suns uzsāk cīņu. Šoreiz sunim tas maksāja dzīvību. Nera bojāja visai mūsu ģimenei bija liels pārdzīvojums, jo suns, var teikt, izauga kopā ar bērniem - mēs viņu paņēmām maziņu, tagad tam jau bija astoņi gadi.”

Mednieku biedrības vadītājs un bijušais pagasta pārvaldnieks zina stāstīt arī citus gadījumus, kas apliecina: pierobežā vilki brīvi pārvietojas no vienas valsts teritorijas uz otru. Visvairāk vilki Latvijā ienāk no Krievijas, kur ir cita likumdošana un cita attieksme pret pelēcīem. Krievijā vilkus atļauts medīt visu gadu, bet pierobežā, Pleskavas apgabalā, medniekiem par katru nomedito plēsoņu maksā 60 latus Latvijas naudas izteiksmē. Kad Krievijas mednieki vilkus kārtīgi iztramda, tie bēg pāri robežai uz Latviju. Vilkiem no Krievijas vizas robežšķērsošanai nevajag, bet Latvijā šajā laikā vilkus medīt ir aizliegts. “Pazīstami mednieki no Krievijas zvana, - tikko iztraucējām vilku baru, pāri robežai pie jums aizgāja deviņi vilki. Bet ko mēs? Mums vilku medības ir aizliegtas. Ja nu vienīgi kāds mednieks, jūtot vilku apdraudējumu mājdzīvniekiem, var izšaut gaisā,” situāciju raksturo ilggadējais mednieku kolektīva vadītājs. Saimniekiem Vecumu pusē šopavasār vilki saplosījuši 14 suņus, mājlopus pagaidām gan vēl saudzē-

juši. Bet cik ilgi? Vilki nebaidās no cilvēkiem un mierīgi staigā apkārt gaišā dienas laikā. Tikšanās ar vilkiem nav gājusi secen arī robežsargiem. Pildot amata pienākumus, viņi četrus vilkus pamanījuši uz robežstigas. Pēc neilga laika tie tomēr devušies projām.

Mednieku kolektīva vadītājs pēc šiem notikumiem sazinājies ar Valsts meža dienesta Medību daļu, taču saruna cerības nevišķ. Eiropas regulas nav tik viegli mainīt. Valsts meža dienestā A.Draiviņam ieteikts suņus pa nakti ielaist mājā vai no sirotājiem plēsoņām pasargāt kā citādi. Šādā ceļā mednieks problēmai risinājumu neredz. “Problēmu varētu risināt, ja vietējās pašvaldības vai valsts medniekiem par katru nomedito vilku maksātu kaut nelielu atlīdzību. Ir daudz mednieku bezdarbnieku, kuri labprāt pievērstos vilku medībām,” viņš saka.

Aizvadītajā medību sezonā mednieku kolektīvam “Vecumu mednieks” ziemā nav izdevies nomedit nevienu vilku. “Trīs reizes mēģinājām vilkus dzīt, bet bez rezultātiem. Tie atnāk un atkal aiziet pāri robežai,” atzīst A.Draiviņš. Medību kolektīva vadītāja teikto apliecināja arī Vecumu pagasta iedzīvotāja JANĪNA KOKORĒVIČA, kura redakcijā iegriezās citās darīšanās. “Vilki šogad ir pamatīgi *iztīrījuši* pagastu no suņiem, nebaidoties sirot pat pagasta centrā. Viens ārprāts! Bail, ka plēsoņas nesāk ķerties pie rīkles mājlopiem vai neuzbrūk cilvēkiem. Kamēr nekas tāds nav noticis, nevienam gar pierobežas problēmām nav daļas. Tā ir!”

Aizsargājamie augi

Mīli ar acīm, plūc ar prātu!

Aizsargājamo augu pirkšana, pārdošana un dzīvotņu postīšana ir ne vien nosodāma, bet arī aizliegta un administratīvi sodāma. Noskaidro, kuri augi tie ir, pirms dodies plāvā vai mežā!

Tuvojas vasaras saulgrieži - diena, kad saule ar zelta jostu sien vakara un rīta ausmu. Arī šogad dziedāsim Līgo dziesmas Mākonkalnā, Greblukalnā, Vecslobodas vai kādā citā seno latgaļu pilskalnā un cerēsim uz brīnumpuķes uzziēšanu, vīsim ozolu vainagus un lasīsim viskrāšņākās Jāņu zāles. Latvju dainas saka, ka “*visa laba jāņuzālē, kas zied Jāņu vakarā*”. Bet starp labajām jāņuzālēm jūnija vidū zied vairāki aizsargājami augi, un tos īstens līgots atstās dabai, vainagā pinot bieži sastopamus, bet ne mazāk krāšņus augus: madaras, pipeņes, āboliņu, rudzupuķes, gandrenes, suņuburkšķus un citus. Der atgādināt, ka arī jāņuzāles nevajag plēst ar visām saknēm vai noplūkt vienīgo augu plāvā - iespējams, nākamajā gadā to būs jau vairāk un plāva kļūs krāšņāka.

Ap Jāņiem plāvās uzzied Latvijas savvaļas orhidejas - dzegužpīrkstītes, dzegužpuķes un naktsvijoles - krāšņuma un smaržas dēļ tās nereti vien gadās noplūkt. Dzegužpīrkstītes visbiežāk aug

plāvās, zāļu purvos un krūmājos. To ziedi ir violetā krāsā un nosaukums radies no šķeltās formas gumiem, kas atgādina dzeguzes pirkstus. Augšanas ziņā neizvēlīgāka suga ir smaržīgā naktsvijole - aug gan sausos, gan pārmitros mežos un krūmājos, tomēr visbiežāk sastopama plāvās. Naktsvijoles zied baltiem ziediem un dekoratīvo īpašību dēļ ir viens no visbiežāk plūktajiem aizsargājamiem augiem Latvijā. Taču noplūkta naktsvijole ātri zaudē savu smaržu un drīz arī vist, - prieks par augu vāzē ir visai īss. Iespējams, iepriekš pieminētos aizsargājamus augus pazīst daudzi. Ja tomēr nē, tad pirms došanās puķu plāvā vai zāļu tirgū ieteicams noskaidrot, kuri augi ir aizsargājami, lai noplūšanas vai nopirkšanas gadījumā nesānāk iedzīvoties nepatīkšanās. Aizsargājamo augu pirkšana, pārdošana un dzīvotņu postīšana ir administratīvi sodāma.

Uzzināt, kuri augi ir aizsargājami, iespējams Dabas aizsardzības pārvaldes izdotajā bukletā “Mīli ar acīm!” vai portālā www.latvijasdaba.lv.

Dabas aizsardzības pārvalde aicina netīkot pēc reti un aizsargājamiem augiem un ar mēru plūkt un vainagos vīt pipeņes, madaras, āboliņu, smilgas, suņuburkšķus un citus plāvās bieži

Dzegužpīrkstīte. Latvijas savvaļas orhideja - dzegužpīrkstīte Latvijas plāvās nav retums, taču tas ir aizsargājams augs.

sastopamus augus. Ieligosim Jāņus kopā un būsim apzinīgi, saglabājot iespēju arī mūsu bērniem priecāties par dzegužpīrkstītes burvīgo skaistumu un naktsvijoles reibinošo smaržu!

REGĪNA INDRIĶE, Dabas aizsardzības pārvaldes vecākā valsts vides inspektore, dabas izglītības speciāliste

Īsumā

Kokiem krit zaļas lapas - slikta zīme

Runājot par šīgada dabas norisēm, pat aizņemtieki un pilsētās dzīvojošie cilvēki ievērojuši straujo vasaras uzvaras gājienu, noskaužot pavasarim atvēlēto laiku. Taču vairāk par to zina teikt dabas draugi. Žiguru pamatskolas Vides pulciņa aktiviste IEVA JURJĀNE saka: “Šogad nebija iespējas izbaudīt pavasari! Izbaudīt, kā uzplaukst un uzzied viens koks, tad cits. Visi koki saplauka un ziedēja reizē, arī visi putni, šķiet, atlidoja vienā laikā - gan tie, kuri atlido pavasarī, gan tie, kuri atlido vēlāk, vasarā. No putniem Žiguru apkārtnē biežāk redzu stārķus. Lielajiem putniem Žiguros ir perēkļi vairākās vietās. Stārķus bieži redzu lidojam vai staigājam pa lauku, kur viņi meklē barību. Ikdienā manu arī strazdus, mums pie mājas ir trīs strazdu būriši. Tie atrodas diezgan augstu, tādēļ ceru, ka gan putnu olas, gan mazie strazduļēni paliks plēsoņu dzīvnieku un citu negantnieku putnu neskarti un vēlāk vīteros kopā ar vecajiem strazdiem.”

Ievas teikto apliecina arī papildina arī mežkope un Žiguru Meža muzeja vadītāja ANNA ĀZE. Viņa novērojusi, ka šogad vienlaikus ziedēja gan ievas, gan priedes, gan egles, gan pilādži. Viņa saka: “Līdz šim dabā tā nekad nav noticis, ka šie koki ziedētu vienlaikus. Parasti tas notika ar divu nedēļu starplaiku. Šogad no ziemas strauji *ielēcām* vasarā, tādēļ arī no lielā siltuma apmulsā gan koki, gan augi. Pavasara nebija! Ja tik agri iestājas vasara, manuprāt, tas nav labi. Nav laba zīme, ja kokiem vēl līdz Jāņiem krit jaunās, zaļās lapas, bet šogad tā notiek. Savulaik gados vecāka sieviete man, to stāstot, norādīja, ka tā ir slikta zīme gados jauniem cilvēkiem - viņiem būs problēmas ar veselību, jaunie cilvēki ātrāk aizies mūžībā.”

Lāči mūspusi, šķiet, atstājuši

Austrumlatgales virsmežniecības Balvu biroja Viļakas nodaļas mežzinis Kubulu pagasta teritorijā EDGARS SKUČS labprāt dalās ar lasītājiem dabas vērojumos. Savulaik viņš informēja par Sitas mežos manītajiem lāčiem. Arī šogad lasītājus interesē “lāču tēma”, jo mežos jau sāk parādīties pirmās sēnes un ogas. E.Skučs apgalvo, ka, viņaprāt, lāči no mūspuses ir aizgājuši, jo jau pērn pavasarī un vasarā mežos nemanīja nekādas lāču klātbūtnes pazīmes - pēdas, ieskrāpējumus kokos un tamli-dzīgi. Mežzinis saka: “Pēc zināmām pazīmēm varēja secināt, ka mūspuses mežos reizēm paviesojās divi lāči, kas mitinājās valsts mežos starp bijušo Balvu un Alūksnes rajonu. Jau pērn pavasarī un vasarā lāču klātbūtni mūspusē nemanīja. Cerams, viņi devušies dziļāk mežos un ogotājus un sēņotājus vairs nebaidīs.”

Toties meža velšu kārotājiem un mežstrādniekiem vēl ilgi nāksies cīnīties ar odiem, kuru šogad ir trīsreiz vairāk nekā citus gadus. Siltais un mitrais laiks veicinājis asinssūcēju sekmīgu pārziemošanu. Mežzinis zina stāstīt, ka šogad mežos mazāk manītas mežacūkas. Iespējams, mednieki aizvadītajā ziemā nomedījuši lielāku skaitu šo meža dzīvnieku, par kuru nodarītajiem postījumiem iedzīvotāji bieži vien sūdzas Valsts meža dienestam un medniekiem. Patlaban ir laiks, kad visiem meža dzīvniekiem piedzimuši mazuļi un dzīvnieki turas nostāk *no acīm*.

Sēnes pusdienu galdam

Foto - no personīgā arhīva

Veiksmīga sēņotāja. Balveniete ZAIGA LĀPĀNE jau jūnija sākumā devās uz mežu sēņot. Sūnās atrastās apšu bekas un gailenes uz mašīnas motora pārsega liecina ne vien par sēņotājas veiksmi, bet arī par to, ka sēnes aug.

Īsumā

Iespēja pieteikties studijām elektroniski

No šī gada 1. līdz 15. jūlijam visiem studēt gribētājiem būs iespēja ātri un ērti pieteikties studijām 11 Latvijas augstskolās, izmantojot vienotā valsts un pašvaldību portāla www.latvija.lv/studijas sniegto e-pakalpojumu. Topošie studenti varēs pieteikties studijām jebkurā no piedāvātajām studiju programmām Rīgas Tehniskajā universitātē, Latvijas Universitātē, Latvijas Lauksaimniecības universitātē, Banku augstskolā, Daugavpils universitātē, Informācijas sistēmu menedžmenta augstskolā, Liepājas Universitātē, Rīgas Starptautiskajā ekonomikas un biznesa administrācijas augstskolā, Rēzeknes Augstskolā, Ventspils Augstskolā un Vidzemes Augstskolā. Pēc elektroniskās pieteikšanās visiem reflektantiem obligāti personiski jādodas uz kādu no 11 augstskolu uzņemšanas punktiem, jāuzrāda nepieciešamie dokumenti un jāapstiprina pieteikums studijām augstskolā. Ja izvēlētajā programmā ir iestājek-sāmeni, reflektantiem tie jākārtē no 16. līdz 19. jūlijam. E-pakalpojumā reflektantiem ir iespēja sekot pieteikšanās gaitai un uzzināt konkursa rezultātus.

Vienotās uzņemšanas pamatstudiju programmās 1.kārta noslēgsies 19. jūlijā. Ja reflektants konkursa 1.kārtā būs iekļuvis studiju programmā, kas bijusi viņa pirmā prioritāte, students var doties uz izvēlēto augstskolu reģistrēties studijām. Ja reflektants nav ieguvis studiju vietu 1. kārtā, tomēr vēlas uzsākt studijas, no 19. līdz 23. jūlija pulksten 16 var reģistrēties 2. kārtai. Konkursa 2. kārtā noslēgsies 23. jūlijā pulksten 19.

Jaunieši pieraksta atmiņu stāstus

Maija beigās jaunieši no Balviem, Viļakas un Rugājiem kopā ar pedagogiem un muzeja darbiniekiem apmeklēja Rēzekni, lai tuvāk iepazītu Latgales kultūrvēsturisko mantojumu, apmeklējot muzeju, Austrumlatvijas radošo pakalpojumu centru “Zeimuļs” un jauno Latgales vēstniecību “Gors”.

Ceļā katrs tuvāk iepazīstināja ar sevi, savām interesēm, kā arī parādīja savas Latgaliešu valodas prasmes. “Latgales kultūrvēstures muzejā gida pavadībā varējām izzināt Rēzeknes un Latgales podniecības vēsturi, gūt priekšstatu par mākslas tendencēm, pārļapot Latgales lingvoteritoriālo vārdnīcu, kā arī tuvāk iepazīt muzeja piedāvātās iespējas vēstures pētniekiem. Latgales sirds patikami pārsteidza ar jaunajiem, vērienīgajiem projektiem un sakārtotību,” stāsta Balvu Novada muzeja vadītāja Iveta Supe.

Mājupceļā ekskursanti iegriezās ūdens tūrisma attīstības centrā “Bāka” dabas lieguma “Lubāna mitrājs” teritorijā. Šeit viņus gaidīja uz ugunsкура vārīta zivju zupa un saistošs darbinieku stāstījums par mitrāju, tā teritorijā esošajām senvēstures liecībām, “Bākas” piedāvātajām iespējām un makšķernieku stāstiem.

Viļakas novadā

Jauniešu centrā viss notiek

Kopš 15.februāra Žiguru pirms-skolas izglītības iestādes telpās darbojas Žiguru Jauniešu iniciatīvu centrs, ko vada uzņēmīga jaunie Arta Brokāne. Lai gan budžets ir mazs un telpu iekārtošanā darāmā vēl daudz, aktivitāšu ziņā jauniz-veidotais iniciatīvu centrs neatpaliek no citām, agrāk novadā izveidotām šāda veida jauniešu organizācijām.

Vasaras mēnešos vietējie jaunieši centrā var iegriezties katru darba dienu no pulksten 10 līdz 18. Par to, ka Žiguru jauniešiem bija ļoti vajadzīgas pašiem savas telpas, liecina fakts, ka jau pirmajos darbības mēnešos šeit notikušas vairākas interesantas aktivitātes. Lai gan pagai-dām nav izdevies piesaistīt projektu līdzekļus telpu remontam, jauniešu centra vadītāja A. Brokāne cer, ka jau rudenī, uzdāvinot krāsas divu centram pie-derošo telpu sienu krāsošanai, palīdzīgu roku sniegs zviedru labdarības organi-zācija.

Aizlienējuši divus novusa un vienu minibiljarda galdu, jaunieši paguvuši sarīkot novusa turnīru, kurā aktīvi iesaistījās dažādu vecumu žigurieši. Pavisam nesen vietējie jaunieši uzņēma un kopā ar gidi Marutu Brokāni izrādīja sava pagasta ievērojamākās vietas četru Viļakas novada jauniešu iniciatīvu centru kopīgā pārgājiena dalībniekiem, bet aizvadītajā nedēļā sarīkoja dambretes un domino turnīru. Katru mēnesi centrā notiek dažādas radošās darbnīcas. “Izgatavojām Māmiņu dienas dāvanas, dekorus Lieldienām, bet 21.jūnijā kopā ar bibliotēkas darbiniekiem aicināsim visus uz Līgo vainagu darināšanas darbnīcu, kurā dalībniekus pacienāsim arī ar Jāņu sieru,” sola centra vadītāja. Savukārt šonedēļ Žiguru jaunieši kopā ar pārējo Viļakas novada iniciatīvu centru dalībniekiem dosies kopīgā pieredzes apmaiņas braucienā uz

Foto - A.Kirsanovs

Populārākā spēle - novuss. Arī pagājušajā trešdienā ilgāk nekā divas stundas 13 jaunieši sacentās galda spēļu turnīrā. Viņi spēlēja trīs veidu “Domino” un dambreti. Elvira Nāgele (1. no kreisās) bija viena no veiksmīgākajām turnīra dalībniecēm, izcīnot 2. un 3.vietu divu veidu domino spēlēs. Arī Linda Makarova (centrā) ieguva 3.vietu vienā no domino spēlēm. Savukārt viņu draudzene Kitija Miņina (no labās) dod priekšroku volejbola spēlei, bet labprāt uzspēlē arī novusu.

Gulbenes jauniešu centru “Bāze”, pa ceļam apskatot jauniešu istabu Stāžos, iegriežoties briežu dārzā Rugāju novadā, Saipetnieku muzejā un citur. Šovasar gaidāmi arī vairāki citi aizraujoši pasākumi: “Asprātīgo spēļu vakars”, erudīcijas konkurss “Viļakai 720” un citi. “Kopā ar jauniešiem šovasar esam iecerējuši apceļot pagastu ar velosipēdiem, rezultātā izveidojot Žiguru pagasta tūrisma objektu karti, ko vēlāk varēsīm piedāvāt pagasta ciemiņiem,” šīs vasaras plānos dalās A.Brokāne.

Iniciatīvu centra apmeklētāja - 14-gadīgā Elvira Nāgele - nereti sastopama pie novusa galda. “Uz centru atnāku samērā bieži, man šeit patīk,” teic jaunie, piebilstot, ka daudziem viņas draugiem gribētos, lai te varētu uzspēlēt arī galda tenisu. Viņa neslēpj, ka centriņa apmek-

lēšana ir laba atpūta pēc dārza darbiem, kas lauku bērniem ir neatņemama vasaras brīvlaika sastāvdaļa.

Arī 13-gadīgā Linda Makarova brīvajā laikā labprāt uzspēlē novusu un piedalās galda spēļu turnīros, ko rīko jauniešu centrs. Viņa atzīst, ka pagastā nav daudz vietu, kur viņas vienaudžiem vasarā izklaidēties. Visbiežāk jaunieši spēlē volejbolu pie skolas vai dodas peldēties, bet tagad bieži vien iegriežas arī jauniešu centrā, īpaši lietainā laikā. Šovasar Lindai gaidāms vēl viens patīkams notikums. “Kopā ar ģimeni dosimies ciemos pie vecmāmiņas, kura dzīvo Krievijas dienvidos, netālu no pilsētas Soči,” par gaidāmo braucienu priecājas meitene.

Centra vadītāja nešaubās, ka visas šīs vasaras ieceres izdosies realizēt, jo “mūsu pagastā dzīvo labi jaunieši”!

Balvu novadā

Vanadzēni pulcējas pilsētā

Vakar Balvu pamatskolas pagalmā valdīja neparasta rosība – spītējot vējam un draudīgajiem lietus mākoņiem, šeit tapa Tēvzemes Daugavas vanagu Balvu nodaļas 14. Vanadzēnu salidojuma dalībnieku celtā telšu pilsētiņa. Pirmo reizi daudzgu gadu laikā vanadzēnu salidojums trīs dienas norisināsies pilsētvidē.

Salidojuma vadītāja Iveta Kacēna atklāja, ka trīs dienas dažādās kopīgās aktivitātēs piedalīsies kopumā 45 vanadzēni no Rekavas vidusskolas, Eglaines pamatskolas, Tilžas vidusskolas Vectilžas filiāles un Balvu pamatskolas.

Pirmdien salidojuma dalībnieki ne tikai uzslēja teltis, bet arī iepazīnās ar pilsētas ievērojamākajām un skaistākajām vietām, ko viņiem izrādīja Balvu Novada muzeja vadītāja Iveta Supe. Pēcpusdienā, pēc svinīgās salidojuma atklāšanas, vanadzēni piedalījās radošajās darbnīcās. Viņi nodarbojās ar teātra sportu, dejoja un apgleznoja traukus. Viena no neparastākajām un aizraujošākajām izrādījās militāro tuvciņu darbnīca, ko vadīja bijušais vanadzēns Edgars Dārziņš. Vakarpusē salidojuma dalībnieki pārbaudīja savas orientēšanās prasmes, bet piesātināto dienu noslēdza ar salidojuma ugunsкура iedegšanu Lāča dārzā un vakara diskotēku. Ne mazāk saturīga būs arī salidojuma otrā diena, kad vanadzēni dosies iepazīties ar Alūksni, vizināsies ar plostu

un apskatīs Ates dzirnavas, kā arī noslēdzošā - trešā diena, kad mazie dzimtenes patrioti piedalīsies sporta dienā un nometnes noslēguma pasākumā.

Kaut arī vanadzēnu organizācija darbojas jau trešo gadu, trīspadsmitgadīgā Amanda Tutīņa no Eglaines pamatskolas šādā salidojumā piedalās pirmo reizi, tādēļ pirmdienas rītā kopā ar draudzeni Lauru Kukurāni, vienas no pirmajām pabeigušas telts uzslēšanu, meitenes ar satraukumu gaidīja piedzīvojumus, ko nesīs trīs Balvos pavadītas dienas. “No nometnes gaidu daudz interesanta,” atzina Amanda.

Tilžas vidusskolas Vectilžas pamatskolu kopā ar vanadzēnu kopas vadītāju, skolotāju Silviju Jermacāni, salidojumā pārstāv 6 dalībnieki. Ar vislielāko pieredzi var lepoties Kristīne Avotiņa, kura vanadzēnu salidojumā piedalās jau ceturto reizi. “Salidojumos var iepazīties ar bērniem no citām skolām, iegūt jaunus draugus. Te vienmēr uzzinām daudz jauna. Piemēram, šodien dosimies ekskursijā, lai labāk iepazītu Balvu pilsētu, piedalīsimies radošajās darbnīcās. Katru gadu rīkojam arī talkas. Piemēram, pagājušajā gadā palīdzējām kraut malku saimniecībā “Vizbules”. Nereti dodamies arī interesantās ekskursijās. Ar prieku atceros braucienu ar drežinu pa dzelzceļa slieidēm Gulbenē,” vanadzēnu kopā pavadītā laika piedzīvojumos dalās Kristīne.

Katra salidojuma diena solās būt iespaidiem un piedzīvo-

Foto - I.Tušinska

Top telšu pilsētiņa. Lai gan daudziem darbā traucēja vējš, pārlieku noblietētā zeme un ķīniešu ražojuma telšu konstrukcija, pēc pavisam neilga laika telšu pilsētiņa Balvu pamatskolas pagalmā bija gatava un vanadzēnu salidojums varēja sākties.

jumiem bagāta, un tā dalībnieki pārliecināti, ka labo noskaņojumu un romantisko nakšņošanu teltis nespēs sabojāt pat mainīgie laika apstākļi un gaidāmais lietus.

Lappusi sagatavoja I.Tušinska

Saruna

Dzīve - iespēju un izvēles māksla

Jūniju saucam ne tikai par vasaras saulgriežu laiku, bet arī par izlaidumu mēnesi. Ja citiem paveikto darbu apkopojums ir gadu mijā vai dzimšanas dienā, tad skolotājiem tas viennozīmīgi ir mācību gada beigās - jūnijā, kad skolās ir eksāmeni, izlaidumi un dienām ir citāda darbdienų garša. Kāda rimtāka, kāda steidzīgāka, bet dažāda kā vāveres riteni vadīta. INESEI PAIDEREI divi gadi Balvu Valsts ģimnāzijas direktores amatā pagājuši, sportistu valodā runājot, kā iesildīšanās jeb ieskrējiena laiks. Taču, ik pa laikam dzirdot izskanām skolas vārdu saistībā ar kādu sasniegumu vai notikumu, nākas domāt, kas tad šajā laikā īpašs noticis, kas mainījies, un mazliet ielūkoties nākotnes ieceru piezīmēs.

Skola šobrīd ir ne tikai bērzu meijām un ziediem rotāta, bet arī sastatņu ieskauda - riņķo mašīnas, rosās strādnieki. Kas notiek?

-Dzīve ir pilna ar daudzām dažādām norādēm un zīmēm. Pēc apstiprināšanas direktores amatā uzzināju, ka skola uzcelta tieši pirms tik gadiem, pirms cik pasaulē ierados pati. Tajā laikā mazliet paironizēju, domājot par to, - arī pati taču apmeklēju skaistumkopšanas procedūras arvien biežāk... Gadi dara savu, un arī skolai nepieciešami daudz lielāki remontu. Veicot pirmo anketēšanu, guvu apstiprinājumu tam, cik ļoti skolēni un skolotāji vēlas mācīties un strādāt izremontētās, gaišās, mājīgās telpās. Esmu pārliecināta, ka sakārtota un mājīga apkārtnē vide dod atbalstu un papildus spēku ikdienas darbā, ar laiku harmonizējot arī iekšējo pasauli. Tāpēc priecājos, ka Balvu novada domes vadība solījumus tur un SIA "Vidzemes energoceltnieki" vadībā sākusies skolas rekonstrukcijas pirmā kārtā ar mērķi rekonstruēt un siltināt skolas ēku, tādējādi samazinot siltumenerģijas patēriņu, kā arī labiekārtot skolas teritoriju. Tas ir nozīmīgs sākums, kuram, esmu pārliecināta, sekos arī renovācijas otrā kārtā, sakārtojot skolas iekšieni, kā arī skolas internātu.

Kolektīva vadīšana nav apgūstama - šajā laikā, bet kolektīvs - tas ir veiksmīga darba pamats. Vai ir kādi cilvēku doti padomi vai pašai iegūtas atziņas, kas palīdz veiksmīgu risinājumu meklēšanā?

-Uzskatu, ka skolotāja profesija ir viena no visatbildīgākajām pasaulē! Ik dienu ar savu darbu viņi ietekmē tik daudz skolēnu dzīves. Mūsdienās ir moderni pielīdzināt skolu lielam uzņēmumam, kas ražo skolēnus. Tikai, ja kādai ierīcei kļūdaini uzražotu detaļu vēlāk var nomainīt, tad kļūdas, kas pieļautas, sagatavojot skolēnu lielajai dzīvei, bieži vien vairs nav labojamas. Šī atziņa ir jāpatur prātā, diendienā strādājot ar skolēniem, tāpēc kā vadītāja esmu prasīga pret visiem, jo izņēmumi un kļūdas darbā ar skolēniem nav pieļaujamas. Tā kā skola ir vieta, kur mācīšanas un mācīšanās process notiek visos līmeņos un nepārtraukti, daudz mācos arī pati - gan no savām, gan citu kļūdām, jo iemācīties vadīt tik lielu kolektīvu kā ģimnāzijā noteikti nevar divos gados. Lai arī remontu un fiziskās vides labiekārtošana ir svarīgas lietas, tas veido procentuāli mazu daļu, - daudz svarīgāka ir kultūrvides un vērtību maiņa. Man ir ļoti daudz labu un pieredzējušu skolotāju, tāpēc zinu, ka panākumi neizpaliks, vajadzīgs tikai laiks.

Latvijas skolu direktoru klubs - kas tas par veidojumu un ar kādu mērķi dibināts? Vai tā ir kā pieredzes apmaiņas vieta?

-Tā ir programmas "Iespējamā misija" aizsākta iniciatīva, iesaistot 29 Latvijas skolu direktorus, kuri nevēlas apstāties pie sasniegtā. Klubā un vasaras nometnēs tiekamies četras vai piecas reizes gadā. Tur iegūstu zināšanas, kā motivēt un iesaistīt personālu kopīgu mērķu sasniegšanā, kā sekmēt skolotāju sadarbību mācību procesā, kā skolā ieviest kvalitātes vadības sistēmas, kā veidot skolas attīstības stratēģiju, ņemot vērā skolēnu, viņu vecāku un vietējās kopienas intereses, un citiem jautājumiem. Direktoru klubs dod ļoti daudz praktisku padomu tieši manā vadītājas darbā. Gada garumā katrs direktors strādā pie kādas pārmaiņu iniciatīvas, kas tiek ieviesta darbā, to prezentējot un kopīgi analizējot. Katrā tikšanās reizē klausāties Latvijā ļoti veiksmīgu uzņēmumu, kā, piemēram, Swedbank, Ernst & Young u.c. vadības un kompetenču pieredzi. Pateicoties dalībai šajā klubā, darbu skolā šogad uzsākusi programmas "Iespējamā Misija" skolotāja Līga Andersone, gada laikā iemantojot cieņu gan audzēkņu, gan kolēģu vidū. Esmu ļoti apmierināta ar dalību šajā iniciatīvā un ceru, ka tikšu apstiprināta dalībai arī otrajā Direktoru kluba sasaukumā, jo tā ir pieredze, kas nav iegūstama nekur citur.

Skolotāji nereti sūdzas, ka ir daudz 'papīru lietu', mainās ministrijas viedoklis, bez pamatdarba jāspēj

izsekot līdzī visiem jaunumiem. Arī Izglītības un zinātnes ministrs jau nomainīts. Kā tas ietekmē direktora darbu?

-Atbildēšu īsi - katram darbam sava garoziņa... Papīra lietu, protams, varētu būt mazāk, arī pati par to tikai priecātos. Tomēr dzīvojot 21. gadsimtā, kad sauklis varētu būt vārds 'mainība', jāspēj izsekot visam līdz, jāspēj saskatīt šī darba labās puses, jo tādu noteikti ir daudz! Ministra maiņu atturēšos komentēt, jo solījumi vēl jāpārvērš darbos.

Ģimnāzijā ir skolēni, kuri sekmīgi mācījušies un izpelnījušies godalgas, atzinības. Skolā mācību gada beigās notiek jauka tradīcija - Pateicības vakars. Vai ir vēl kādi jauninājumi, idejas, kas turpinās iesakņoties un mainīt skolas ikdienu?

-Pateicības pasākuma būtība ir pateikt 'paldies', jo ar darbiem, steigu un mainību, kas pieder pie skolas ikdienas, tam vienkārši pietrūkst laika. Bet tas ir jādara, jo šie cilvēki, kuriem sakām 'paldies' ir līdzautori mūsu veiksmēm. Spēju un nepieciešamību teikt 'paldies' ir jāieaudzina vispirms ģimenēs, bet, ja tas netiek darīts, kļūdas jālabo skolotājiem. Ar šādu pasākumu mēs stiprinām skolas un vecāku sadarbību, piederības sajūtas veicināšanu. Jauninājums šogad bija mecenātu stipendijas skolēniem ar visaugstākajiem mācību sasniegumiem, kas liecina par to, ka mūsu pilsētā un novadā dzīvo daudz cilvēku ar labām sirdīm, jo ieguldījums izglītībā agrāk vai vēlāk, bet noteikti atmaksāsies sabiedrībai kopumā. Esmu ieviesusi visu, ko solīju, kandidējot direktores amatam. Daudzas lietas vēl gan ir aprobežības procesā, bet tomēr: ir ieviestas divas jaunas izglītības programmas, tostarp no 7.klases padziļināti tiek apgūta angļu valoda. Ja pagājušajā mācību gadā šajā programmā nokomplektējām tikai vienu klasi, tad šogad 95% skolēnu, nākot uz ģimnāziju, izvēlas tieši šo programmu. Visu gadu ģimnāzijā strādāja skolotāja no ASV, kura ieviesa daudzas jaunas metodes/pieejas svešvalodas mācīšanā. Iespēju robežās skolotājus, kuriem angļu ir dzimtā valoda, mēģināšu meklēt arī turpmāk. Otrs jauninājums ir programma ar apakšprogrammu - datordizains, kas ļaus skolēniem būt konkurētspējīgākiem, iestājoties Rīgas Tehniskajā Universitātē un citās augstskolās vai izvēloties turpināt studijas tuvāk dzīvesvietai - Balvos, studējot datordizainu Daugavpils Universitātes filiālē. Izveidota moderna mājaslapa, no kuras idejas gūst citu skolu direktori. Visu gadu pie skolas plīvoja Mammadaba karogs, pārstrādāta virkne iekšējo normatīvo aktu, darbu ģimnāzijā šogad uzsāka septiņi jauni skolotāji, veikti remontu skolotāju istabā un datorkabinetos, nodibināta skolas atbalsta biedrība, divi skolotāji ieguvuši maģistra grādus, un varētu turpināt vēl. Tomēr, manuprāt, svarīgākais ir tas, ka pamazām mainās kultūrvide skolā, mācoties iziet katram no savas komforta zonas, kas daudziem ir grūti. Man pašai pieņemti jauno ir ļoti viegli, vienmēr esmu tiekusies tikties ar cilvēkiem, kas domā un dzīvo citādāk, šādus cilvēkus laiku pa laikam uzaicinot uz sarunu ar kolektīvu. Nesen izbraukuma seminārā klausījāties Andžeju Reiteru, kurš ir bioenerģētikas eksperts un izaugsmes treneris. Viena no man tuvām viņa atziņām ir: nav jāskatās uz apstākļiem, bet gan uz mērķi! Pēc šīs atziņas vados pati, pamazām kārtējot daudzas lielākas un mazākas lietas, kas viennozīmīgi ved uz izglītības kvalitātes uzlabošanu ģimnāzijā. Ir ļoti daudz aizsāktu lietu, kas jānostiprina, tāpat kā ideju, kuru man netrūkst un kuras vēl tikai gaida savu realizāciju.

Katrs jaunievedums nāk ar pretestības garu, sākotnēji neizpratni, jautājumiem un lielu izskaidrošanas darbu. Šobrīd tās ir skolas formas.

-Ideja par skolas formu ieviešanu ģimnāzijā ienāca jau pirms vairākiem gadiem, tomēr realizācija izpalika. Jau uzsākot darbu direktores amatā, kādā intervijā teicu, ka esmu par vienota apģērba elementa ieviešanu. Esmu gandarīta par ģimnāzijas Padomes darbu šīnī mācību gadā, kas ierosināja ieviest vienotu formas elementu, jo izdarīt šādas izmaiņas iekšējās kārtības noteikumos var, vadoties pēc vecāku Padomes lēmuma. Skolā veiktas vairākas anketēšanas, lai izvēlētos gan apģērba elementu, gan krāsu. Vairākkārt sūtījām informatīvas vēstules vecākiem, aicinājām uz vecāku nedēļu, kopsapulci, piedāvājām nedēļas garumā nākt izvēlēties firmu, kas ražos apģērbus. Iespēja ierasties un izteikt savu viedokli tika dota vairākkārt, un ļoti priecājos par tiem vecākiem, kuri patiešām seko līdzī visam, kas notiek skolā. Vienota apģērba elementa ieviešana stiprinās piederību savai skolai, veicinās tās atpazīstamību, mazinās sociālo nevienlīdzību, mācot skolēniem atšķirt ikdienas apģērbus no svētku ietērpa. Nenovērtējams ir arī pašvaldības

Foto - Z.Logina

Balvu Valsts ģimnāzijas direktore Inese Paidere. Viņa atzīst, ka ir plānotāja un pilda dotos solījumus.

atbalsts, formas līdzfinansējot. Pati personīgi pazīstu skolu direktorus, kas ieviesuši formas. Viņuprāt, kopskats, piederība, vienotība ir tas, kādēļ vērts iet šo ne tik vieglo formu ieviešanas ceļu. Jau tagad lepojos ar katru skolēnu un saku paldies katrai ģimenei, kas skolas formas elementu ir pasūtījuši.

Vai ir grūti mājās pārslēgties no ikdienas un iemācīties, teiksim, palīdzot ar mākoņvēju, jeb direktora amats uzliek savus maskas nospiedumus?

-Pēc dabas esmu plānotāja, un tas lielu lomu spēlē arī brīvā laika pavadīšanas iespēju rašanā un dažādošanā. Runājot par direktora amatu, uzlikta tiek atbildība, nevis maska - vismaz ne man. Pārslēgties palīdz gan iepļānotas, gan spontāni izdomātas un realizētas aktivitātes. Enerģiju dod sarunas un tikšanās ar cilvēkiem, kuri mani iedvesmo un ir līdzautori manām veiksmēm.

Īsumā

Vizīte Velsā bagāta iespaidiem

No 19. līdz 23.maijam Stacijas pamatskolas direktore Ruta Bukša un skolotāja Gunita Pugeja viesojās pie sadarbības partneriem Velsā.

Vizītes laikā notika sadarbības partneru - skolu prezentācijas par tēmu "Sports un veselība". Notika arī skolēnu vēstuļu savstarpējā apmaiņa. Tikšanās laikā visi sadarbības partneri izvērtēja paveikto, gatavoja atskaides. Galvenais ir atzinums, ka paveikts milzīgs darbs savas valsts - arī Latvijas prezentēšanā un partnervalstu iepazīšanā. "Skolēniem būs labākas komunikācijas prasmes gan dzimtajā valodā, gan svešvalodās. Viņi ieguva informāciju par dažādām Eiropas kultūrām, tradīcijām un dzīvesveidu, kā arī izpratni par veselīga dzīvesveida svarīgumu un priekšrocībām, pilnveidoja digitālās prasmes," stāsta G.Pugeja.

Izmantojot iegūtos materiālus, viņa iepazīstināja ārzemju kolēģus ar ES Mūžizglītības programmas eTwinning darbību un rosināja ar šīs platformas palīdzību nostiprināt iegūtos kontaktus. Notika arī viesošanās daudzās sadarbības skolas klasēs. Velsā ir divas oficiālās valodas - angļu un velsiešu. Skolā mācības notiek velsiešu valodā, kas itin nemaz nelīdzinās angļu valodai. "Patīkami, ka vairāki bērni atcerējās ārzemju skolotāju pirmo viesošanās. Vienas klases skolēni bija patstāvīgi sameklējuši recepti un pagatavojuši mūsu skolā iemīļoto maizes zupu ar putukrējumu, kas visiem tā garšojusi," stāsta G.Pugeja. Velsā katrā klasē ir interaktīvā tāfele, vismaz viens dators, un skolēni mācās strādāt ar iPad. Klasē ir no 25 līdz 30 skolēniem, taču skolotājam stundā palīdz vismaz viens vai divi asistenti. Skolā daudz strādā pie skolēnu individuālās attīstības, notiek dažādas nelielu grupu nodarbības, lai palīdzētu skolēniem, kuriem ir mācīšanās grūtības. Skola nodrošina maksas pusdienas, bet skolēni drīkst ņemt no mājām arī tā sauktās pusdienu kastītes. Starpbrīžus skolēni pavada plašajā skolas pagalmā. "Velsas lielākajā pili - 13.gadsimtā celtajā Kērfili pili - piedalījāties noslēguma pasākumā.

Bērnu skaits sarūk

DAIGA JĒKABSONE, Tilžas vidusskolas 1.klases audzinātāja, angļu valodas skolotāja pamatskolā, pagasta folkloras ansambļa vadītāja

Tilžēniete Daiga Jēkabsone jau ilgu gadu ir sākumskolas skolotāja Tilžas vidusskolā. Kur vēl labāk izjust pagasta

dzīves plūdumu, nekā audzinot un mācot mazos tilžēniešus?! Daigai pašai ir četri bērni. Runājot par viņas ģimeni, avīžnieku valodā tai noteikti varētu likt rubriku - Talantīga ģimene.

Kā mainījies skolēnu skaits 1.klasē, gadiem ejot?

-Šogad Tilžas vidusskolas 1.klasē pabeidza astoņi skolēni. Kopš strādāju par sākumskolas skolotāju, skolēnu skaits ir mainījies - tas krietni sarucis. Kādreiz skolas gaitas 1.klasē uzsāka aptuveni 20 skolēni. To skaits samazinājās, kad beidza pastāvēt padomju saimniecības un jauni cilvēki darba un labākas dzīves meklējumos devās gan uz ārzemēm, gan Rīgu vai citām pilsētām. Šoruden skolas gaitas varētu uzsākt 4 - 5 pirmklasnieki.

Raksturojiet pirmklasniekus, kādi tie bija agrāk un tagad? Ar ko viņi atšķiras?

-Agrāk ar pirmklasniekiem strādāt bija vieglāk. Bērni lielākoties nāca no laukiem, auguši pie vecmāmiņām, kamēr vecāki bija aizņemti saimniecības darbos. Bērnudārzu tad apmeklēja maz bērnu. Viņi bija klusāki, pagāja laiks, kamēr iepazinās, sadraudzējās, pierada pie skolas un viens pie otra. Tagad no bērnudārza uz skolu atnāk vienota komanda, kas pieradusi apgrozīties sabiedrībā, būt uzmanības centrā. Viņus pieradināt pie nopietna darba ir daudz grūtāk, jo bērnudārzā ir brīvāks režīms. Bērni daudz ko zina, bet negrib mācīties, tādēļ jāizdomā aizvien kaut kas jauns, kas viņus piesaistītu. Mēdzu jokot, ka 1.klase - tā ir diagnoze, 2.klasē bērni jau ir iegājuši sliedēs, bet pēc 3.klases, kad audzēkņi kļuvuši apzinīgi, man diemžēl nākas no viņiem šķirties un nodot citam skolotājam.

Vai bērni atšķiras arī materiālā nodrošinājuma ziņā?

-Zināmas atšķirības, protams, ir, taču visi 1. un 2.klases skolēni saņem valsts noteiktās brīvpusdienas, tās saņem arī pārējo klašu skolēni līdz 9.klasei, ko finansē pašvaldība. Daudzām ģimenēm tas ir liels atspaidis.

Jums ģimenē ir četri bērni, bet jūs ar vīru, šķiet, esat vienīgie bērni savās ģimenēs?

-Nē, gan! Man ir brālis, bet vīram ir māsa. Mans brālis dzīvo Norvēģijā, viņa meitiņai, kura drīz sāks iet skolā, ir seši gadi, līdz ar to mazinās cerības, ka brālis varētu atgriezties Latvijā. Tas skumdina. Cik bērniem būt ģimenē, to izvēlas vecāki. Mēdz teikt, ka bērni ir Dieva dāvana.

Jūs esat talantīga ģimene - spēlējat, dziedat gan paši, gan bērni. No kurienes tas?

-Maniem vecākiem 'pa mammas līniju' bija izveidota lauku kapela, vectēvs pats darināja cītaras, bet vīratēva brālis bija pazīstamais Latvijas operdziedātājs Arnolds Jēkabsons. Tas iet cauri paaudzēm.

Par ieguldījumu folkloras saglabāšanā un attīstībā jūs esat nominēta kā "Gada cilvēks kultūrā 2012". Pastāstiet par to!

-15 gadus vadu pagasta etnogrāfisko ansambli, kuram šogad aprit 25 gadi. Acīmredzot ansambļa dalībnieces un pārējie pagasta pašdarbnieki ieteica mani šai balvai. Ar ansambli esam piedalījušies dažādos pasākumos. Nupat, jūnija sākumā, bijām Līvānos, kur notika Dziesmu un deju svētku ieskaņas koncerts. Dziesmu un deju svētkos jūlija sākumā piedalīsimies folkloras dienās Rīgā. Dziedu arī Tilžas pagasta korī, kurš izcīnījis tiesības piedalīties Dziesmu un deju svētkos. Jo vairāk dari, jo vairāk izdari!

Maija beigās Tilzā viesojās studenti no Daugavpils. Jūs arī rūpējaties par viņiem?

-Seši Filoloģijas fakultātes studenti un trīs pasniedzēji pētīja vietējo kultūrvidi, latgaliskās tradīcijas. Protams, neiztika arī bez folkloras ansambļa snieguma.

Jauna ģimene

No Jelgavas atgriežas Petrovkā

DIĀNA KUDREŅICKA-LOSA un JĀNIS LOSS ir jauna ģimene, kura atgriezies uz dzīvi laukos. Gandrīz neticami, ka tas notiek laikā, kad jaunieši bez atskatišanās dodas projām no laukiem, par turpmāko dzīvesvietu izvēloties vai nu tālas aizjūras zemes, vai kādu no Latvijas pilsētām, kur lielākas iespējas atrast darbu un arī dzīve - vieglāka, kārdinošām iespējām bagātāka un interesantāka. Diāna ar aizbraucējiem nedala viņu sūkstīšanos,- oi, naudas nav, ir gals klāt!

Ar jauno sievieti satiekos Tilžas centrā, kur viņa atbraukusi darišanās. Krietno ceļa gabalu no laukiem Diāna mērojusi ar velosipēdu, taču tāpēc nav saņgusi un dusmīga uz visu pasauli, ja kāds cits viņu apdzen ar auto. Arī saruna raisās viegli un nepiespiesti. Diāna stāsta: "Iet jau otrais gads, kopš mēs ar vīru esam atgriezušies dzimtajā pusē. Pati esmu vietējā, no Tilžas, bet mans vīrs ir no Krišjāņiem. Kādu laiku dzīvojām un strādājām citur. Bet situācija izveidojās tāda, ka nomira manas mammas māsa. Lauku mājas, kurās viņa dzīvoja, palika tukšas. Tad nu es vīram teicu: "Vai nu mājas pārdodam un paliekam Jelgavā, kur dzīvojām, vai nākam atpakaļ uz laukiem - citu variantu nav!" Izdomājām, ka atgriezīsimies dzimtajā pusē. Te taču visi savējie! Visi cilvēki pazīstami, izpalīdzīgi."

Iztikas līdzekļus laukos jaunā ģimene plāno pelnīt, turot lopīņus. Saimniekošanu iesākuši ar vienu gotiņu, bet nu būs divas, un ar divām jau var sākt pelnīt. Laika gaitā lopīņu noteikti būs vēl vairāk! Apsaimniekojamās zemes gan nav daudz – tikai trīs hektāri, ko jaunā ģimene nomā. Jaunie saimnieki plāno iegādāties arī lauksaimniecības tehniku, jo laiki, kad kāds par *poļu* apara zemi vai nopļāva sienu, ir pagājuši. Pagaidām ar tehnikas pakalpojumiem izpalīdz Diānas brālis. Jaunos atbalsta arī abas mammas - vīramāte un Diānas māte. "Rokas, kājas ir, atliek tikai strādāt. Jauno cilvēku sūkstīšanos, ka naudas nav un ir gals klāt, neatbalstu. Agrāk nebija elektrības, bija karš, ģimenēs padsmīti bērni, bet visi izdzīvoja. Kas mainījies tagad? Attīstījušās tehnoloģijas, bet cilvēks palicis tāds pats," spriēž optimistiski noskaņotā jauniete.

Savulaik Diāna ieguvusi medmāsu palīdzes profesiju, bet sākumā kā algota auklīte auklējusi bērnus tepat Tilzā, vēlāk pārcēlusies uz Ozolniekiem, pēc tam atradusi darbu Jelgavā. Arī Jānis sākumā atradis darbu Tilzā, bet vēlāk sekojis Diānai, pārcēloties uz Jelgavu. Viņš pabeidzis Malnavas koledžu. "Ar Jāni esam kopā jau astoņus gadus. Piecus gadus draudzējāmies, bet šogad

Foto - no personīgā arhīva

Saskanīgs pāris. Diāna un Jānis ir saskanīgs pāris un viens otru atbalsta visos svarīgākajos dzīves lēmumos. Par Diānu Tilzā dzirdēju (no aut.) vislabākās atsauksmes - reti jauks un gaišs cilvēks.

19.jūnijā būs trīs gadi, kopš esam vīrs un sieva. Kāzu svinības notika Krišjānos, kāzu galdus klājam lielā teltī, bija mūzika, viesi, oficiāla kāzu ceremonija - viss, kā pienākas," smaidot kāzu dienu atceras jaunā sieva.

Pagaidām jaunajai ģimenītei savu mazuļu nav, bet viņi ir pieņēmuši drosmīgu lēmumu dāvēt ģimenes pavarda siltumu diviem internātskolas bērniem - septiņus un divus gadus veciem brālišiem, arī dokumentus jau kārtoti. "Esam iepazinušies un sadraudzējušies, vedam puisēnus pie sevis uz mājām, vecākais jau iemācījies braukt ar velosipēdu," priecīgi stāsta Diāna. Jautāta, vai viņi ar vīru tik jaunos gados neuzņemas sev papildus rūpes, sieviete atbild: "Kur gan nav problēmu! Tās ir visur, kur vien pagriezies." Jā, viņa zinot, ka bērni nonākuši valsts aprūpē tāpēc, ka istā māte un tēvs par viņiem nav likušies ne zinis. "Bet vai tāpēc viņi ir sliktāki par citiem bērniem?! Izaugs gan viņi, gan savi bērni, ja Dieviņš dos," piebilst Diāna.

Zelta pāris

Par mīlestību nerunā, vien smaida

VILMA un VLADIMIRS ALEKSANDROVI laulībā nodzīvojuši vairāk nekā 50 gadus. Viņi apprecējās 1962.gada 22.aprīlī, bet nu gadi aizskrējuši, aiznesot līdzī mundrumu un veselību. Kad novadā rikoja svinības zelta pāriem, tilžēnieši ielūgumam bija spiesti atteikties tieši veselības problēmu dēļ, īpaši Vilma. Tādēļ arī saruna ar abiem, zelta mirdzuma apspīdētajiem, vairāk raisās par ikdienas rūpēm.

Vilmai veselība sākusi ņikoties pēdējā gada laikā, vainu varētu uzskaitīt, cik uziet, bet ko tas dod. Vladimirs skaļi par veselību gan nesūdzas, bet krietni salīkušais augums runā savu, darbu nosta aizvadītajos dzīves gados nav bijusi viegla. Pēc apprecēšanās abi strādājuši kolhozā, lauku brigādē, vēlāk kopsaimniecības fermā. "Divsimt govīm barību vajadzēja izdalīt ar dakšām, un tā dienu no dienas," atceras Vilma. Un kur vēl darbs pašu saimniecībā. Arī tagad, neraugoties uz cienījamo vecumu, Aleksandrovi Tilžas pusē ir pazīstami kā zemnieki, kas audzē nobarojamus liellopus. Kad jautāju, kurš no viņiem ir saimniecības naudas maka turētājs, sieva norāda uz vīru. Viņš vairāk izglītojies, esot mācījies Malnavas tehnikumā. Viņa pabeigusi tikai pamatskolu. Bet savukārt Vladimirs to saprot ar dažādu papīru kārtotānu, ko no zemniekiem pieprasa valsts. "Būs vai divi portfeļi ar dokumentiem," viņš nosaka.

Kad saruna virzās par laulībā nodzīvotiem gadiem, abi atklāj, ka satuvinājies viņus kopīgs darbs vienā kopsaimniecības lauku brigādē. "Pazīstami bijām jau sen, abi vietējie, mācījāmies vienā skolā, tikai Vilma bija sešus gadus jaunāka. Kad precējāmies, man bija 28 gadi, bet viņai - 22," saka Vladimirs. Viņš piebilst, ka bija jau Vilmai precētāji un viņam - arī meitenes, kas labprāt būtu piekritušas kļūt par saimniecēm viņa mājās. Kāpēc viņi izvēlējušies

Foto - A. Kirsanovs

Pusgadsimtu kopā. Pusgadsimtu kopā dzīvojot, pārim nodiluši pat zelta gredzeni. Fotografēšanās brīdī to nebija pirkstā ne Vilmai, ne Vladimiram. "Pirksti no darba kļuvuši greizi, ne gredzenu uzvilkt, ne novilkt," sūrojās Vilma. Vladimirs piebilda: "Saimniecības darbos gredzens traucē. Vienreiz tikko nenoslīdēja un nepazuda cūkēdiena spainī."

viens otru, abi smaida un klusē. Protams, dzīvē nav izticis arī bez strīdiem, bet vairāk jau tāpēc, ja kāds darbs nav izdarīts vai izdarīts ne tā, kā otram patiktos. Jautāts par vīriešiem piemītošiem netikumiem, Vladimirs nosaka: "Pīpēju gan, kā armijā iesāku, bet alu un šnabi mutē neņemu. Citi saka,- gados jau var kādu mēriņu, bet es tam nepiekrītu. Ja nē, tad nē, lai arī godi." Vēlāk gan Vilma pačukst, ka vienmēr tā nav bijis, savulaik vīrs arī iedzēris, bet nu tiešām ne mutē.

Tilžas pagastā

Daudzbērnu ģimene

Lielo ģimeņu priekšrocība ir māka dalīties ar citiem

Tilženiešu ANNAS KAŅEPES un JĀŅA ŠAPALA ģimenē ir pieci bērni - divi puīši un trīs meitenes. Iepriecinoši, ja ņem vērā demogrāfu bažas par latviešu tautas iznīkšanu dabiskā ceļā, lai gan valsts ģimenes ar bērniem nelutina,- sak, paši bērnus laidāt pasaulē, paši arī tieciet galā! Tomēr tā ir katras ģimenes izvēle, kas paliks pēc vecākiem un turpinās dzimtu.

Kartupeļu lauku izravē vienā elpas vilcienā

“Man vienmēr patikušas lielas ģimenes. Arī manu vecāku ģimenē bijām trīs bērni - divi brāļi un es. Žēl, ka man nebija vēl māsu. Visiem bērniem patīk, ja ģimenē ir vairāk brāļu un māsu, nevis, ja esi viens pats vai divatā. Kaut vai tāpēc, ka vairākiem kopā ir jautrāk un vieglāk,” Anna sarunu sāk ar pašas dzīvē un ģimenē pārbaudītu atziņu. Viņa turpina: “Piemēram, šorīt mēs jau izravējām kartupeļu lauku. Ja ravētājs būtu viens pats, tad karstajā saulē *cepinātos* visu dienu, kamēr izravētu tirumu pa vagai vien, bet visi kopā pa vienai vagai kartupeļu lauku no nezālēm iztīrījām ātri vien. Tā ir jebkurā darbā.” Taču mamma neslēpj, ka reizēm kāds arī uzmet lūpu, bērniem gadās arī sastrīdēties un sadusmoties vienam uz otru, ja kaut ko nespēj sadalīt, jo, augot lielākiem, aug arī prasības. Sevišķi meitenēm. Viņām vairāk gribas pucēties, bet visu vēlmes ģimene ne vienmēr spēj apmierināt, un tad reizēm kādai no viņām dusmās pasprūk,- ja mēs nebūtu tik daudz, tad mantu varētu nopirkt daudz vairāk! Taču tas ir tikai tāds mirkļa vājums. Tādos brīžos mamma bērniem norāda, ka tad viņiem nebūtu tas, kas viņiem ir tagad, proti, liela ģimene, kur viens otru atbalsta, un, izauguši lieli, viņi to noteikti izjutīs vēl vairāk. “Lielo ģimeņu bērni prot dalīties viens ar otru un citiem, viņi ir draudzīgāki un izpalīdzīgāki nekā tie, kas ģimenē aug vieni. Vienatnē augušie neiemācās un arī vēlāk neprot dalīties ar citiem, jo savulaik viss ticis tikai viņiem vien. Arī lielākajā daļā mūsu sabiedrības valda uzskats: mums pašiem vajag, man vajag!” secina sieviete.

Gan praktiķi, gan mākslinieki

Kā atzīst Anna, viņas pieci bērni ir ļoti dažādi. Dēli dzimuši Zirga gadā, lai gan abiem ir 11 gadu starpība. Starp bērniem ir arī Auna un Vērša zīmē dzimušie. Īsta *dzīvnieku ferma*, kur katrs parāda savus radziņus un nadziņus, arī labās īpašības un talantus.

No meitām vecākā ir LĪGA. Viņai ir 14 gadi. Meitenei ļoti patīk saimnieciskas lietas, droši var uzticēt mājlopus, jo zina, ka ar tiem viss būs kārtībā. “Līga varētu mācīties par veterinārārsti, jo viņai tas padodas,” spriež mamma.

LAURU, kurai ir 12 gadi, mamma raksturo kā mazu māksliniec. Laura dzied skolotājas Lindas Vītolas vadītajā meiteņu ansambli “Varbūt”, ir piedalījusies folkloras ansambli, kā arī vietējā jauno talantu konkursā, izcīnot 1.vietu. Laurai pieticis drosmes kāpt uz skatuves un dziedāt tautasdziesmu. Viņai ir īpatnēja balstiņa. Vēl viņai patīk zīmēšana un rokdarbi. Un ļoti patīk ravēt! Meitene paņem savu telefonu, uzliek austiņas, ieslēdz mūziku, klausās un ravē.

Jaunākā no māsām ir astoņgadīgā ANNEMARIJA. Arī viņa ir apsviedīga un aša meitene. Annemarijas galvenās rūpes ir, lai suņi un vistas ir pabaroti. Mamma ar smaīdu atceras skolotājas stāstīto, kad viņa Annemarijai reiz piedāvājusi uzkavēties skolā un trīs kilometrus līdz mājām braukt ar autobusu, bet meitene ne par ko nav bijusi ar mieru: “Nē, mamma ir darbā, un man ir jābaro suņi un vistas!”

Jaunākajam no brāļiem PĒTERIM ir 11 gadi, un arī viņš, tāpat kā vecākā māsa, ir ļoti saimniecisks. Puika zina, kur un kas mājās atrodas, kurā kastītē ir naglas, kur atrodas āmurs. Ja vien kas vajadzīgs, paprasi Pēterim, viņš visu pateiks un atradis! Tiklīdz būs sasniedzis attiecīgo vecumu, Pēteris sapņo iestāties jaunsargos. Viņam patīk sports, īpaši futbols, bet sports, kā zināms, ir daļa no jaunsargu dzīvesveida.

EGILS ir Annas vecākais bērns un lielais brālis. Viņam ir 22 gadi un viņš mācās Lauksaimniecības Universitātē Jelgavā, bet

Foto - no personīgā arhīva

Kuplā pulciņā. Anna Kaņepe un Jānis Šapals ar bērniem Līgu, Lauru, Pēteri un Annemariju. Fotogrāfa misiju pildīja Annas lielais dēls Egils.

studijas uz laiku ir pārtraucis, jo mācību turpināšanai pietrūcis līdzekļu. Tik daudz naudas ģimenei nav, taču mamma ir pārliecināta, ka dēls studijas turpinās, jo līdzekļus sapelnīs. Tāpat viņa cer, ka arī pārējie bērni apgūs izvēlētajā profesijā. Par to gan viņi vēl *karsti* strīdas un fantazē, kurš no viņiem būs frizieris, kurš - modelētājs vai dakteris. “Bērnus noteikti sūtīsim skolās,” saka Anna un piebilst, ka viņa ir optimiste un par dzīvi nesūdzas.

Galvenais, lai būtu labi bērni!

Daudzbērnu ģimenes mamma pati uzsāk sarunu par to, vai nevajadzēja bērnus sūtīt mūzikas skolā. Paziņas ne reizi vien viņai uzdevuši jautājumu: “Kāpēc tu nelaid bērnus mūzikas skolā, viņi taču ir talantīgi?!” Jā, visas meitenes ir muzikālas un dzied, taču mūzikas skolā nemācās. Mamma neslēpj, ka ģimenei nav iespējas sūtīt meitas kādā no mūzikas skolām, kas no Tilžas atrodas patālu: viena - Baltinavā, otra – Balvos. “Tilžas vidusskolā ir interešu pulciņi, un ar to, manuprāt, pilnīgi pietiek,” domā Anna. Ne jau visi mūzikas skolas beidzēji turpina izglītību mūzikas jomā. Lielai daļai ģimeņu mācības mūzikas skolā ir prestiža lieta, protams, arī bērniem lietderīgi pavadīts laiks, bet, ja šīs iespējas nav, nav arī lieki jāpārdzīvo. “Galvenais, lai bērni izaugtu par labiem cilvēkiem,” uzskata Anna un piebilst: “Kamēr bērni vēl nav pieauguši, man kā mammai ir svarīgāk apzināties, ka bērni ir mājās un drošībā. Nosūtot bērnus mācīties uz tālāku skolu, man būtu jāuztraucas, kā viņus nogādāt turp un atpakaļ, vai ar viņiem nenotiks kas slikts.”

Ģimenei ir piemājas saimniecība, bet Annas darba dienas aizrit divos bērnudārzos - *ģimenes bērnudārzā* un vietējā pagasta bērnudārzā, kur viņa strādā par auklīti. Pamanījuši auklītes ierašanos darbā, mazie tilženieši priecīgi sauc: “Anniņa!” Auklīte atklāj, ka pēc profesijas, kurā viņa nostrādājusi tikai gadu, ir agronome. Viss mainās, viss notiek!

Kādus pasākumus apmeklējat kopā ar ģimeni?

DAINA DENISJAKA, tilženie: -Esam palikuši divatā ar vīru, vēl kopā ar mums dzīvo vīratēvs. Viens dēls dzīvo un strādā Anglijā, otrs - Madonas novadā. Ar vīru pēdējā laikā apmeklējam maz pasākumu. Ja nu vienīgi Līgo svētkos kopā aizejam līdz pagasta estrādei vai uz baznīcu lielākos baznīcas svētkos. Pēdējos gados neesam apmeklējuši pat baznīcas svētkus Aglonā. Agrāk braucām arī uz motokrosu. Tālāki braucieni dārgi izmaksā, arī saimniecību nevar atstāt bez pieskatīšanas uz ilgāku laiku. Šogad netikām pat uz mazdēla izlaidumu bērnudārzā Madonas novadā.

SANDIJA ELSTE, tilženie:

-Esam paliela ģimene: vecāki un mēs, četri bērni - trīs māsu un brālis. Mums patīk kopā apmeklēt pasākumus gan tepat Tilzā, gan izbraukt kaut kur tālāk. Kopīgi apmeklējam teātra izrādes un citus pasākumus, kas notiek Tilzā, piemēram, zirgu sacensības, pļaujas svētkus. Par prieku mazažam brālim kopīgi apmeklējam cirku, kad tas bija ieradies pagastā.

Izbraucam arī atpūsties pie kāda ezera, lai varam *atslēgties* no ikdienas rutīnas, no darba saimniecībā, no mācībām, vecāki - no sava ikdienas algotā darba. Tā kā divām māsām šogad ir izlaidums, visa ģimene apmeklēs arī šos pasākumus. Tētim sācies atvaļinājums, tāpēc ceru, ka visi kopā aizbrauksim arī kaut kur tālāk.

VITĀLIJS PUJATS, tilženie:

-Kopā ar ģimeni apmeklējam gan pasākumus, kas notiek Tilzā, gan tos, kas notiek Balvos un Rēzeknē. Kopā dodamies uz Dievmātes svētkiem, kas notiek Aglonas bazilikā. Katru gadu neizpaliek ar kopīga ligošana. Mums ir mazdēls Jānis, kuru apsveicam vārdadienā, kurinām Jāņu ugunsgrāvu. Vēlāk jaunie, protams, dodas uz balli, bet mēs, vecākā paaudze, uz mājām.

Ja Līgo pasākums notiek pagastā, apmeklējam arī to.

JOLANTA KAŠA, tilženie:

-Kopā ar ģimeni lielākoties apmeklējam pasākumus, kas notiek tuvākā apkārtnē, piemēram, pagasta svētkus, zirgu sacensības, mūzikas pasākumu “Osvalds”, kas notiek Baltinavā. Reizēm dodamies arī krietni tālāk, piemēram, pagājušajā gadā bijām starptautiskajā uguni-šanas parādē, kas notika Valmierā. Tas bija spilgts un neaizmirstams notikums! Savukārt šogad jau tiek domāts arī par tuvāko pasākumu – Līgo svētkiem, ko svinēsim mājās, jo mums ģimenē ir arī sava Līga - mana mazā meitiņa.

VINETA PINTĀNE, tilženie:

-Mazāk apmeklējam pasākumus, kas notiek Tilzā, jo te jau viss ir ierasts un vairs nešķiet tik interesants. Labprātāk kopā ar ģimeni dodamies kaut kur citur. Šogad jau esam pabijuši “Baltā briēža” motokrosā Viļakas novadā, motociklistu vasaras pasākumā Balvos, plānojam apmeklēt mūzikas pasākumu “Osvalds” Baltinavā. Pasākumus apmeklēju ar draugu un bērnu, kopā ar vecākiem pēdējā laikā tikpat kā neesam apmeklējuši nevienu pasākumu. Viņiem negribas doties ārā no mājām, negribas atstāt saimniecību.

Viedoklis

Kurp ej?

Manas rūgtās pārdomas tapa saistībā ar bažām par pēcnācēju nākotni. Patiešām! Ja arī viņi nekādas narkotikas nelietos, dzīve narkotizētā sabiedrībā var radīt dažādas nepatīkšanas, pat briesmas. Mani tāpat satrauc latviešu tautas iznīkšana, kurai viens no galvenajiem iemesliem, neapstrīdami (!), ir iedzeršana (savā krietni garajā mūžā redzēju un redzu, kā tas notika un notiek Balvu rajonā. Ja kādam par to rastos interese – varu pastāstīt).

Alkoholisko dzērienu ražotāji un tirgotāji, lai panāktu ļaužu veselībai kaitīgo skurbekļu lielāku noietu, nežēlo naudu reklāmai. Tā kļūst arvien plašāka, uzbāzīgāka, nekaunīgāka un, domājams, arī iedarbīgāka. Tam piemērs, kā a/s “Aldaris” slavēja savu brūvējumu – alus “Dieva” līmeni! – TV raidījumu laikā no pasaules hokeja čempionāta. Bet vēl pamanāmāks piemērs bija skatāms 24.maija LNT vakara ziņās, kurās, cik varēja saprast, tieši no kāda alus dzeršanas pasākuma – *nacionālo dzērienu* –tempt aicināja... republikā pazīstams sportists. Mani un manus tuviniekus –pārliecinātus nedzērājus – tāda aģitējoša māžošana, protams, nespēj negatīvi ietekmēt. Tomēr tas nenozīmē, ka mums nerodas bažīgas pārdomas par mūsu mazdēla nākotni – kā viņš spēs turēties pretī spiedienam (un ne tikai psiholoģiskajam!). Vai jauniešiem pietiks spēka un pastāvības stipruma pierādīt, aizstāvēt savu atturībasnieka pārliecību, kad bijušie klasesbiedri skolas izlaiduma svinību neoficiālajā daļā aicina atbalstīt kopēju tostū ar reibinoša dzēriena dzeršanu? Var taču nostrādāt vēl no bērnības pazīstamās spēles “Visi dara tā!” efekts (cik daudzi arī pieaugušie cilvēki visa mūža garumā rīkojas aplami kompānijas, pūļa vairākuma iespaidā!).

Jauniešiem nostāties pret vairākumu, arī pret draugiem un paziņām, sevišķi grūti vispārējās eiforijas gaisotnē Līgo svētkos, Jaungada karnevālos, diskotēkās, kad visās izpriecu vietās pludo “latviskais” alus, šampanietis un dažādi skurbīgi šķidrumi. Bet parastā ikdienā padzīvētiem cilvēkiem pret dzeršanas pārliecību (ja tāda kādam ir) saļoga mūsdienu sabiedrības arvien plašāka alkohola “lietošana”.

Tālāk, izteiktās atziņas pamatojumam, nesāksu oficiālās, bezkaislīgās statistikas datu pieminēšanu. Labāk minēšu faktus no savas pret dzeršanas darbošanās laiku Balvu rajona atturības skolā “Ezerrieksts”. Tie bija PSRS, ar Latviju tās sastāvā, pēdējie pastāvēšanas desmit gadi. Tajā laika periodā arvien skaidrāk kļuva redzams – viens no lielvalsts pamatu bruķšiem iemesliem ir nepareiza alkohola jautājumu risināšana. Padomju Savienības dibinātājs V.I.Ļeņins 1921.gada 27.maijā teicis: “Es domāju, ka atšķirībā no kapitālistiskajām zemēm, kas laiž pārdošanā tādas lietas kā degvīns un citus skurbekļus, mēs to nepieļausim tāpēc, ka, lai cik izdevīgi tas būtu tirdzniecībai, bet tie mūs vedīs atpakaļ uz kapitālismu un nevis uz priekšu – uz komunismu...”

Pēc *gaišreģa* nāves sociālistiskajā valstī alkoholiskos dzērienus sāka ražot un tirgot arvien vairāk. Drīz vien nonāca līdz situācijai, ka bez to tirgošanas nevarēja savilkt galus valsts budžetā. Brežņevisma gados to tautā sauca par dzeršanas budžetu. Alkoholiskie dzērieni kļuva par tādu kā *šķidro valūtu*, ar kuras palīdzību veiktie nelikumīgie darījumi sevišķi postoši grāva sabiedrības morāli (atceros, viens ciniķis armijā par to izteicās šādi: “Dodiet man litru degvīna un es atnesīšu pulka karogu!”). Dzeršanas postošā iedarbība sāka izpausties visās dzīves nozarēs, līdz ar to tautas masās auga sašutums pret ļaužu apdzirdīšanas politiku. Bet kā pret to cīnīties, ja alkoholizēšanu vada no pašas valdības spīces?! Un nedzērāji, kas meklēja tautai glābiņu no bojāejas, atcerējās senus pret dzeršanas cīnītāju organizāciju veidus – atturības biedrības, klubus. Šie cilvēki apvienojās, lai atbalstītu cits citu un sauktu sev līdzī arī pārējos. Pirmās atturības biedrības Latvijā radās 19.gadsimta sākumā. Tad arī 1830.gadā Rīgā izdots Šveices rakstnieka H.Čokes stāsts ar pretalkoholisku saturu “Ciems, kur zeltu taisa”. Stāstu tulkojis I.F.Lundbergs, par izdošanu rūpējies “Latviešu” autors Garlībs Merķelis (viņš “Latviešos” raksta: “Tieksme uz dzeršanu ir... vispārējā latviešu tautas pazīme. Maigi uzpurēdamās, mātes dalās pasniegtajā degvī-

*Kas, staigājot pa košām puķu lejām,
Tik apskata, cik siena viņas dos,
Lai mani nelasa.*

E.VEIDENBAUMS

na glāzē ar saviem zīdāmajiem bērniem. Četrpadsmit gadus veci zēni un meitenes dzer degvīnu, nesaviebjot seju; un starp vīriešiem un sievietēm reti atradīsim tādus, kas nepiedzertos katru svētdienu, it sevišķi tad, kad viņi bijuši pie Dievgalda. Ja tiem šim nolūkam trūkst naudas, tad vīrieši nes pārdot labību, bet sievietes – savas drēbes). Lūk, līdz kādam stāvoklim mūsu senčus bija noveduši tās paverdzinātāji tad, kad sāka darboties pirmie latviešu atturības kustības dalībnieki un organizētāji (Kaktiņš, Vanags, Mucenieks, Dekšne u.c.).

Domāju, tāda kustība sekmēja arī vispārēju tautas atmodu, jo tāda attieksme pret alkoholu raksturīga visu laiku progresīvajām kustībām. Te gan jāsaprot, ka 19.gadsimta atturības kustībai bija daļēji sātības raksturs, tomēr jau gadsimta beigās nedzērāji spēja asi un nešaubīgi norobežoties no sātības aizstāvjiem. To veicināja profesora Gustava Bunes (1844.-1920.g. – fizioloģijas katedras vadītājs Bāzelē) referāts 1886.gadā, kur pirmo reizi saprotami, uzskatāmi un zinātniski bija pierādīts, ka bīstami ir ne tikai stiprie dzērieni, ne tikai pārmērīga alkohola lietošana, bet arī mērena un kultūrāla dzeršana. Profesora Bunes teiktās patiesības ir dzīvas un aktuālas arī šodien:

“Cilvēks, kas pilnīgi atsakās no alkoholiskajiem dzērieniem, neko nezaudē, bet gan tikai iegūst, - dzīves laimes un dzīves prieka ziņā. Kā lai nosauc tādu cilvēku rīcību, kad viņš sev saka: “Lai gadu no gada miljoniem cilvēku nonāk slimnīcās un vājpārīgo iestādēs, lai miljoniem ģimeņu nonāk postā, miljoniem cilvēku tiek novesti līdz izmisumam un pašnāvībai – kad tikai man ir glāze alus...?”

Katrs dzērājs kādreiz ir bijis mērens dzērājs. Un katrs, kas ar savu piemēru pārvērtina mēreni dzert, pārvērtina tāpat arī uz pārmērībām. Viņš iekustina akmeni kritienam, un nav vairs viņa spēkos to apturēt. Populāras personas piemērs panāk tūkstoškārt vairāk nekā visi prāta slēdzieni un pamācības. Tie, kas domā, ka viņi ir aicināti tautu audzināt, lai iesāk paši ar sevi. Pārmetums par pārvērtināšanu neskar pārmērīgos dzērājus. Tiem, taisni pretēji, piekrit liels nopelns ar savu piemēru atbaidīt.

Pārvērtinātāji ir mērenie. Un tik ilgi, kamēr nemītēties pārvērtināšana, nekad nebeigsies pārmērība ar savām sekām: slimībām, ārprātu, noziegumiem. Kas tam nepiekrīt, tas nepazīst dzeršanas apkarošanas vēsturi.

Mēs nekad nedrīkstam aizmirst, ka dzērājs nodara ļaunumu ne tikai sev. Ik gadu tūkstoši iet bojā citu dzeršanas dēļ... Mums ir tiesības uz pašizsargāšanos. Mūs nedrīkst piespiest dzīvot kopā ar cilvēkiem, kas pastāvīgi staigā apkārt ar apdullinātām smadzenēm. Visu alkoholisko dzērienu pakāpeniskai un pilnīgai iznīcināšanai nestāv ceļā nekas cits kā tikai brutāls egoisms...”

Pēc pirmā pasaules kara Latvijas Republikā atturības kustību pārstāvēja galvenokārt Latvijas pretalkohola biedrība (LPB). Tās 4.kongresā 1929.gadā tika ziņots, ka biedrībā esot 140 nodaļas un 260 Cerību pulciņi (skolnieku atturības apvienības) ar aptuveni 20 000 biedriem. Vēl citās atturības organizācijās (tajā skaitā Latvijas Universitātes studentu atturības biedrībā) bija apvienoti vēl ap 2 000 biedru. Kad varu 1934.gadā sagrāba nedzērājs K.Ulmanis, valsti turpinājis, tāpat kā iepriekš, reibinošu dzērienu ražošana un tirgošana. Tani pašā laikā LR oficiālās politikas rupori par dzeršanu izteicās nosodoši, skolās tika mācīts veselīgs dzīvesveids no mazotnes. Tā, piemēram, lasāmā grāmata pamatskolas III un IV klasei (izdota 1939.gadā Rīgā) nodaļā “Tautas darbinieki” Augusta Dombrovska dzīvesgājuma aprakstā īpaši izcelta viņa pret dzeršanas darbība, atturības biedrības “Ziemeļblāzma” noorganizēšana.

...Otrais pasaules karš tautas atskurbināšanu, protams, neveicināja. Tā kā reibinošos dzērienus tad iegādāties bija grūti, plaši izplatījās kandžas (tolaik nez kāpēc sauktu par *dzimteni*) brūvēšana. Pēc kara daudzi bijušie frontinieki dzēra no prieka, ka palikuši dzīvi, un lai aizmirstos no redzētajām šausmām, citi – lai remdinātu bēdas par zaudētajiem tuviniekiem. Drīz vien no plašās dzeršanas daudzi ļaužu nespēja bez alkohola *lietošanas* ne īsti pricāties un liksmot, ne pārciest dabīgā veidā likstas un raizes. Arī tādā veidā izpaužas alkohola viltīgā, narkotiskā izdarība!

Diemžēl pirmās atturības apvienības pēc Otrā pasaules

*Jānīts sēž ozolā,
Bungas dūc galviņā
Migla vīla, alus vīla
Dzelzs kumeļu lūžņos šķīla.*

kara Latvijā nodibinājās tikai sešdesmito gadu beigās, Balvos - “Ezerrieksts” 1982.gadā. No darbošanās mūsu rajona atturības klubā izdaruju *rūgtu* atzinumu – pēckara atturības kustības pretspars tautas padzirdīšanas politikai bija novēlots. Sabiedrības vairākums jau bija nekristiski pieņēmis *kultūrālu, mērenu* u.tml. dzeršanu. Par to liecina patiesība, ka uz “Ezerrieksta” dibināšanas sapulci nebija ieradies neviens rajona medicīnas darbinieks, no skolotājiem – tikai viena. Atceros, tajos gados starp *kultūrālu* dzeršanu atzīstošiem mietpilsotņiem radās jauna mode – izgreznot savus dzīvokļus redzamās vietās (būfētēs aiz stikla durvīm u.c.) ar veselīem komplektiem krāsainu glāzīšu, sarindotu *pēc auguma* ar grezniem kristāla pokāliem... Sak, lai atnākušais ciemiņš uzreiz saprastu šeit dzīvojošo saimnieku kultūras līmeni! Starp citu, ieinteresēts lasītājs par “Ezerrieksta” darbību Balvu rajonā var atrast ziņas mana “Testamenta” grāmatas otrā daļā.

...Divkosīgā valsts politika dzeršanas jautājumā nemainījās arī tad, kad par kompartijas ģenerālsekretāru kļuva M.Gorbačovs. Viņš ar saviem rokaspuišiem, zinot, ka valsts budžets lielā mērā balstās uz ienākumiem no alkohola tirgošanas, to izmantoja Padomju Savienības sagraušana: ar dekrētu “Par cīņas pastiprināšanu pret žūpību” strauji samazinot reibinošu dzērienu pārdošanu – uz zināmu laiku!!! – valsts nestabilais ekonomiskais stāvoklis kļuva katastrofāls. Kad Latvijā nomainījās sabiedriskā iekārta, nedzērājiem drīz vien atklājās, ka starp valdīšanas līderiem nav personību, kas vispusīgi un dziļi saprot alkohola jautājumu un spētu panākt republikā tā pareizu risināšanu. Atturībasnieki, nesapņēmot savām aktivitātēm atbalstu jaunizveidotās varas struktūrās, sāka zaudēt ticību, vai tādos apstākļos vispār iespējams ko panākt. Republikā pārstāja darboties atturības klubi. Maz ko situācijas uzlabošanai varēja palīdzēt arī nedaudzi Saeimā ievēlētie atturības aktivisti, jo viņu ne visai drošu darbību nobloķēja deputātu vairākums ar pavisam citādu sapratni par alkoholu. Pret dzeršanas cīņu turpināja vien tādi mūsu tēvzemes īsteni patrioti, kā Ziemeļlatgales novada izcelsmes narkologs Emuliāns Brokāns...

Kāda situācija ir šodien? Nenoliedzami - sliktāka nekā *pārbūves* sākumā! Tagad reibinošos dzērienus bērni iepazīst pat pirmajos padzīvēšanas gados, tāpēc jau Zinību dienā – 1.septembrī – policijas un *ātrās* palīdzības darbiniekiem jābūt paaugstinātas trauksmes gatavībā, lai tiktu galā ar piedzērušos jaunatni. Pēc diskotēku naktīm apkopējam jāstrādā vaiga sviedros, lai izvāktu iztukšotās alkohola pudeles no tualetēm (arī meiteņu!) un salasītu tās no kultūras namu apkārtnes. Protams, jaunā paaudze tā nedarītu, ja nesaņemtu no arvien vairāk dzerošās sabiedrības *lustīgā mēra* lietošanas paraugus.

Kas veicināja bāliņu alkoholizāciju šajā laika posmā? Reibinošo dzērienu tirgošana kļuva neredzēti plaša, tos varēja nopirkt pat degvielas uzpildes stacijās. Atļauju saņemt tādām biznesam nebija grūti arī gadījumos, ja tika anelēti pašražoti skurbekļi. Lai biznesmeņiem nerastos dzērienu aprūkums, republikā no dažādām pasaules malām sāka ievest likumīgi un kontrabandas veidā ne vien alkoholu, bet arī dažādus spirtus – nelaimīgo cilvēku indētājus. Tāds bija ASV ražotais spirts “Rojal”, ko atveda lielās plastmasas mucās un kannās.

* Turpinājums 14.lpp.

Akcija

Dāvina izlaiduma kleitas

Nereti nespēja iegādāties jaunu, skaistu balles tērpu skolu absolventiem sabojā prieku piedalīties tik ilgi gaidītajā un jebkuram jauniešiem svarīgajā izlaiduma pasākumā. Tādēļ maijā Latvijas Sarkanā Krusta Balvu komitejas Viļakas nodaļa sadarbībā ar kultūras centru “Rekova” aicināja Viļakas novada iedzīvotājus piedalīties akcijā “Mana izlaiduma kleita”, kuras laikā ikvienam piedāvāja iespēju uzdāvināt savu izlaiduma kleitu, kostīmu vai uzvalku kādam no Viļakas novada 9. vai 12.klašu absolventiem.

Lai gan akcijas organizatori solīja, ka saziēdotos tērpus 7.jūnijā varēs apskatīt modes skatē pie kultūras centra “Rekova”, bet pēc skates tos izsniegs jebkuram ieinteresētam Viļakas novada skolu 9. vai 12.klases absolventam, iedzīvotāju dāvāto kleitu nepietika pilnvērtīga modes pasākuma sarīkošanai, tādēļ pagaidām nācās to atcelt. Taču viena no akcijas organizatorēm - Latvijas Sarkanā Krusta Balvu komitejas Viļakas nodaļas vadītāja Lina Barovska cer, ka līdz šim saziēdotie tērpi tomēr nonāks šī gada skolu absolventu rokās un iedzīvotāju atsaucība pieaugs. “Pateicamies visiem ziedotājiem un joprojām aicinām cilvēkus nest mums savus izlaiduma tērpus, lai tos varētu saņemt kāds no skolu absolventiem. Ja savāksim vismaz 30 tērpus, modes skati varēsīm sarīkot arī 1.septembri,” sola I.Barovska.

No savas pieredzes

“Savulaik, mācoties 12.klasē, pazinu absolventus, kuri, nespējot iegādāties jaunu izlaiduma tērpu, nevēlējās apmeklēt šo katram skolēnam tik nozīmīgo pasākumu. Iedomājos, ka es savu izlaiduma kostīmu dzīvē biju uzvilksu tikai vienu reizi, un ilgu gadu tas atradās manā skapī, līdz nolēmu to kādam uzdāvināt. Izrādījās, ka līdzīgā situācijā ir arī citas manas kolēģes. Tā kā visas jau skolu esam pabeigušas, nolēmām, ka varētu ziedot savus izlaiduma tērpus šī gada absolventiem un aicināt to darīt arī citus novada iedzīvotājus,” par ideju sarīkot labdarības akciju stāsta L. Barovska. Vēlāk vērtīgo iniciatīvu atbalstīja arī kultūras centra “Rekova” vadītāja Kristīna Lapsa, solot sarīkot saziēdoto kleitu modes skati. Diemžēl līdz noteiktajam datumam ar saziēdotajām deviņām balles kleitām, vienu bikškostīmu, vienu vīriešu un vienu sieviešu žaketi nepietika pilnvērtīgas skates organizēšanai. Taču visi šie tērpi joprojām meklē savus jaunus īpašniekus.

Ziedo pati un aicina citus

L.Barovska stāsta, ka savu izlaiduma bikškostīmu pirms kāda laika jau kādam uzdāvinājusi, tādēļ akcijai nolēma ziedot citu - pilnīgi jaunu balles kleitu, ko grāsījās uzģērbt, apmeklējot citu izlaidumu. “Tā kā uz pasākumu neaizgāju, jaunā kleita ar visu cenu zīmi ilgi nelietota atradās manā skapī. Nolēmu, ka kādai jauniešai tā varētu noderēt,” savu lēmumu pamato Lina.

Foto - I.Tušinska

Koši zila mežģiņu kleita. Ļoti skaistu, koši zilu mežģiņu kleitu, kas vienīgo reizi uzvilks 2002.gada skolas izlaidumā, ziedoja kultūras centra “Rekova” vadītāja Kristīna Lapsa.

Foto - I.Tušinska

Zaļa korseškleita. Kupravas iedzīvotāja Jeļena Suiha ziedojuši skaistu mini korseškleitu zaļā krāsā, ko viņas meita uzvilksu tikai vienu reizi.

Divas (savu un dvīņumāsas) 9. klases izlaiduma kleitas, kā arī divus svārkus, ko abas ar māsu ģērba skolas Pēdējā zvana pasākumā, ziedoja Medņevas Jauniešu iniciatīvu centra vadītāja Kristīne Logina. “Šie apģērbi vilkti tikai vienu reizi un kopš tā laika atradās skapī. Jau sen domāju, ka varētu tos kādam atdot. Tādēļ, uzzinājusi par akciju, labprāt to izdarīju,” stāsta Kristīne. Viņa uzskata, ka šāda labdarības akcija ir labs risinājums tiem jauniešiem, kuru vecāki nevar atļauties jaunu izlaiduma tērpu iegādi. Jauniešu centra vadītāja uzskata, ka arī absolventiem nevajadzētu kautrēties, bet izmantot ziedotos tērpus, ja kāds no tiem iepatikas. “Vienīgi gribētos, lai medņeviešu atsaucība, ziedojot kleitas un uzvalkus, būtu lielāka,” piebilst Kristīne.

Savas meitas kleitu akcijai ziedoja arī Kupravas iedzīvotāja Jeļena

Foto - I.Tušinska

Retro stilā. Kleitu, kas bija modē 80.gados, ziedoja arī Līnas mamma. “Modes skatē bijām cerējušas parādīt arī agrāko gadu modi,” atklāj L.Barovska.

Foto - I.Tušinska

Gaisīga. Lina Barovska labdarībai ziedojuši pilnīgi jaunu, gaisīgu, plāna auduma kleitu gaišās krāsās.

Suiha. “Šo tērpu meita uzvilks tikai vienu reizi Jaungada pasākumā, un kopš tā laika tas atrodas skapī. Uzzinājušas par akciju, mēs nolēmām, ka kādai citai meitenei tā varētu noderēt. Domāju, ir pietiekami daudz ģimeņu, kuras nevar atļauties nopirkt jaunu tērpu sava bērna izlaidumam,” spriež Jeļena.

Skaistā augstskolas izlaiduma kleita noteikti piestāvētu kādai šī gada skolas absolventei, ziedojot tērpu labdarībai, nosprieda Rekovas iedzīvotāja Inta Ločmele. “Aicinājumu piedalīties labdarības akcijā ieraudzīju portālā draugiem.lv. Nolēmu, ka arī mana kleita noderēs kādai absolventei. Uzskatu, ka šādu akciju rīkošana ir ļoti laba ideja, jo noteikti daudziem no mums pieder kāds tikai vienreiz uzvilks balles tērps, ko vairs negrasāms nēsāt. Domāju, šādas akcijas varētu rīkot biežāk,” pārliecību pauž Inta.

Ideja

Ziedošas aitiņas

Foto - I.Tušinska

Kopš 7. jūnija Šķilbēnu Sociālās aprūpes mājas pagalmu rotā divi puķu statīvi aitiņu formā. Izrādās, tie tapuši Latvijas Sarkanā Krusta Balvu komitejas Viļakas nodaļas vadītājas Līnas Barovskas, kā arī Līgas Trešutinas un Igora Trešutina sadarbības rezultātā. “Noskatījusi ideju Jelgavā, nolēmu, ka šādas ziedošas aitiņas skaisti izskatītos arī Šķilbēnu Sociālās aprūpes mājas pagalmā. Igors Trešutins sametināja karkasu, mēs ar Līgu aplimējām to ar baltas agroplēves strēmelēm un aitiņu kājas notinām ar diegiem. Pēc tam, kad zemi bija palīdzējuši sagādāt sabiedrisko darbu veicēji, jaunizveidotajos puķu statīvos iestādījām samtenes un atraitnītes,” par skaistā dekora tapšanu stāsta Līna.

Iesaka adītāja

Vasarai - kokvilna, lins un viskoze

Daži uzskata, ka vasarā, kad karstā saulīte dzīvsudraba stabiņu termometrā pie loga nereti paceļ pāri pār 30 grādu atzīmi, adījumi nav piemērotākais apģērbs nēsāšanai. Tomēr te nu šiem skeptiķiem nav taisnība. Nereti rokdarbnieces, nespēdamas nosēdēt mierā, arī šajā gada laikā ņem rokās adāmadatas un tamboradatas, lai darinātu vasaras topiņus, džemperišus, svārkus, kleitas, pat šortus un peldkostīmus. Katrs no šiem tērpiem spēs ne vien izcelt tā nēsātāju citu daļā dzimuma pārstāvju vidū, bet arī atvēsināt un pasargāt no svelmainās saules. Vajag tikai izvēlēties pareizo dziju.

Individuālā uzņēmuma “Zelta diegi” vadītāja EVITA KAPTEINE vasaras apģērba adīšanai un tamborēšanai iesaka lietot kokvilnu, līnu vai viskozi, vajadzības gadījumā pievienojot likras diegus:

-Kokvilnas izstrādājumiem nekaitē bieža mazgāšana, tie labi elpo un nesviedrē. Kokvilnas šķiedra silda labāk, nekā lins. Darinot izstrādājumu, jāreķinās, ka kokvilna mēdz izstiepties un salīdzinoši ilgi žūst. Lai dzija būtu elastīgāka, tai pievieno zīdu, lai nestaipītos, to merserizē vai pievieno līnu. Merserizācija (*mercerisation*) nozīmē šķiedras apstrādi ar stipru sārmu NaOH šķīdumu, un dzija kļūst zīdaini spoža, stipra, mīksta. Merserizēts pavediens nezaudē nevienu no kokvilnas labajām īpašībām. Šādu kokvilnu var nokrāsot košās krāsās, kas neizbalē.

No līniem iegūst ļoti izturīgu dziju, kas karstā laikā dzeš, bet aukstā laikā silda savu valkātāju. Lina tērpus viegli mazgāt, tie ir izturīgi, labi elpo. Līnu šķiedru grūti nokrāsot košos toņos, tāpēc līnam mēdz pievienot kokvilnu, viskozi. Lai lina izstrādājums būtu izturīgs, ražotāji mēdz pievienot poliamīdu.

Viskoze ir pirmā mākslīgā šķiedra, ko pirmoreiz ieguva no celulozes 19.gs. beigās. No visām mākslīgajām šķiedrām tā ir visdabīgākās izcelsmes. Viskoze ir tikama ādai, hidroskopiska, gaisu caurlaidīga un neuzkrāj statisko elektrību. Parasti viskozi pievieno kokvilnai, līnam. No viskozes pavediena, kuram pievienots elastāns, darinājums iznāk maigs, elastīgs un patīkams nēsāšanai. Viskoza izstrādājumi jāmazgā ļoti uzmanīgi ar rokām un maigu mazgājamo līdzekli, to nedrīkst izgriezt, jo slapji diegi kļūst neizturīgi.

Likru Eiropā sauc par elastānu, ASV — par spandeksu. Tā ir ļoti elastīga (6-8x) sintētiska šķiedra. Lai mainītu citu šķiedru īpašības, pietiek sastāvam pievienot 2% likras. Tā ir gaisu caurlaidīga un labi mazgājas.

Jaunākie žurnālu numuri

Veselība

☞ Zaudēti 32 kg! Kad Agate aizgāja uz sporta klubu, viņa svēra 115 kg. Lai gan treneres Martas noteiktais treniņu grafiks paredzēja pat sešus treniņus nedēļā, Agate saka - nebija nemaz tik sarežģīti!

☞ 21. gadsimta zāles - bioloģiskie medikamenti.

☞ Gatavi Dziesmu un deju svētkiem! Ja dejojātji zinās, ka ar teipu palīdzību var tikt valā no kāju un muguras sāpēm, bet dziedātāji pirms gulētiešanas neēdis karbonādes un nedzers gāzētus dzērienus, viņus svētkos nepiemeklēs nekādas ķibeles.

☞ Jauneklīgums pa guļamistabas logu. 80. un 90. gadu amerikāņu seriāla “Dinastija” aktrise Džoanna Kolinsa apgalvojusi, ka sekss ir viens no viņas anti-aging noslēpumiem.

☞ Mātes piens... kafejnīcā? Nav šaubu, ka mātes piens zīdaiņiem ir vislabākais. Taču, ja mazulis to saņem vietā, kur ir daudz svešu cilvēku, tas gandrīz vienmēr izraisa diskusijas - vai krūts barošanai jānotiek publiski?

☞ Nitrāti - veselīgo dārzenu un augļu ēnas puse.

☞ Zaļais fitness stiprai ģimenei. Ja bērnus audzina mīlestībā pret kustīgu dzīvesveidu, tad viņi arī izaug sportiski un atraktīvi, pārliecināti Guntis un Agnese Lukstiņi, kuru ģimenē aug divi dēli - Gustavs un Pēteris.

Dari Pats

☞ Biškopības eksperts par stropu būvi. Oskars Mūrnieks.

☞ Dārza nojume. Jebkurā daudzmaz lielā dārzā vai pagalmā nojume, lapene vai paviljons, sauciet kā vēlaties, būs ne vien noderīga un dabiska pulcēšanās vieta, bet arī dekoratīvs akcents.

☞ 30 padomi, kas palīdzēs pareizi nobruģēt iebrauktuvi vai ielikt akmens flīzes uz dārza celiņiem vai terasē...

☞ Par vārtniņiem. Latvijā vēsturiski mīl norobežoties aiz sētām, kas nozīmē arī lielākus vai mazākus vārtus un vārtniņus.

☞ Stikla paketes nomaīņa.

☞ Malkas šķūnītis. Kā uzbūvēt praktisku malkas šķūnīti.

Una

☞ Aristokrātiskais Raimondas gēns. Aktrise, režisore, dzejniece un dziesminiece Raimonda Vazdika.

☞ Jānis un viņa dzīvesprieks. “Stendera” šefs Jānis Bērziņš.

☞ Jānis jautā Līgai, Līga - Jānim. Saruna Jāņunakts krāsā.

☞ Viņš - uguns, viņa - gaiss. Dace un Jānis Jubalti.

☞ Ar moto - dzīvot, kā pašai patīk. Kristīne Groduma.

☞ Likumsakarības un čehu valoda. “Skrivanek Baltic” vadītāja Aiga Veckalne.

☞ Tava nākamā izlaiduma balle.

☞ Kā “U2” mūs aizveda mākoņos. Andalūzija.

☞ Mēs viņam piešķiram izjūtas. Izvēlas aktrise Dārta Daneviča.

☞ Ravioli laiks.

☞ Kad kleita runā tavā vietā.

☞ Politīķe ar bizi. Jūlija Timošenko.

☞ Nekad nesaki nekad.

Sestdiena

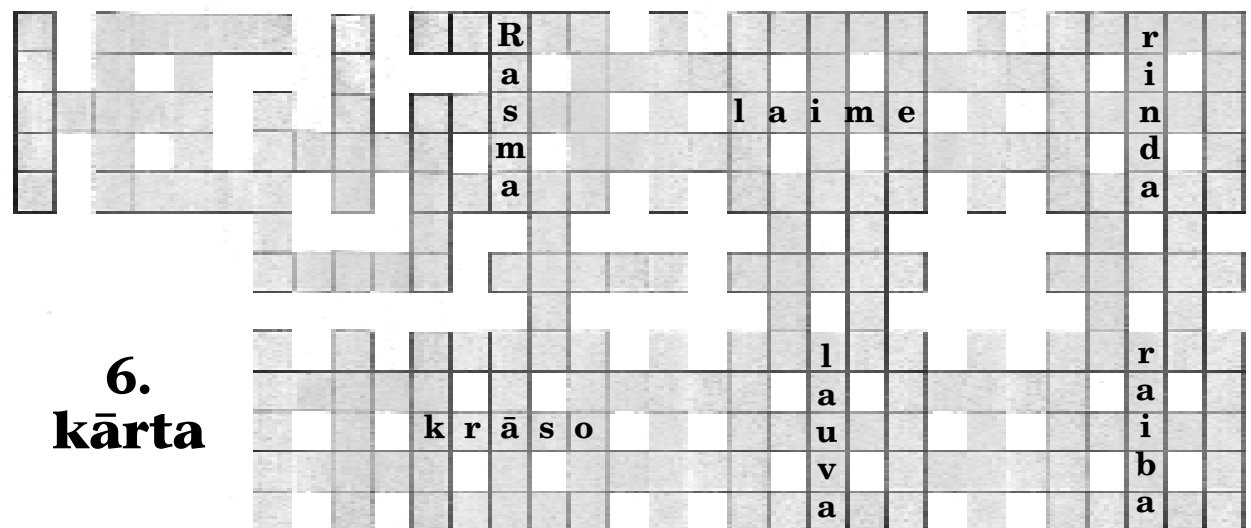
☞ Ģirts Ķesteris sapņo par ģimenes laimi un biznesu, bet UgunsGrēku vēl neapdzēs.

☞ Smuks kā libietis. Kad notika Līvu savienības dibināšana, savstarpējā apkarošana gāja valā tikpat nežēlīgi kā mūsdienās. Katrs laikam grib būt pats galvenais libietis un pārējos visus mazliet pabīda malā.

☞ Zinātnieks kalna galā. Latviešu zinātnieka Alvja Brāzmas vadībā Lielbritānijā tiek veidots “ģēnu globuss”, kas ļaus stāties preti daudzām līdz šim nedziedināmām kaitēm.

Maģiskie vārdi

Uzdevums: visus maģiskos vārdus ierakstīt krustvārdu miklai līdzīgā tabulā. Uzvarētāju gaida pārsteiguma balva.

6. kārtā

Aleja - Arnis - butes - divus - iesmi - jauka - jauns - kaite - kanna - karpa - kasīt - kaste - klepo - krāni - laide - laiks - laiva - lelle - malas - malka - mēsli - mikla - pakas - pakot - papes - parks - pasts - pilis - plēve - plēsa - pludo - puika - riepa - samts - sarkt - satīt - sejas - sekss - sesks - sēnes - sēras - sista - skaļa - skats - skola - skots - slauc - slava - sleja - slido - slota - sojas - spars - spoks - stars - stiga - taisa - taurē - tālāk - tievi - traks - usnes - Valka - zutis

Jūsu atbildes tiek gaidītas “Vaduguns” redakcijā, Teātra ielā 8, līdz 10.jūlijam.

Maģisko vārdu miklu atrisināja: Z.Pulča, J.Voicišs, Z.Bērziņa, St.Lazdiņš, B.Petrova, E.Fjodorova, J.Pošeika, A.Zaharāns, A.Smironova, S.Sirmā, C.Zelča, A.Naļivaiko, D.Kivkucāns, L.Kivkucāne (Balvi), A.Slišāns, A.Mičule (Tilža), R.Logina (Briežuciems), J.Voicišs (Sudarbe), I.Homko (Medņeva), O.Ločmele (Baltinava), E.Pērkone (Rugāju pagasts), B.Sopule (Vīksna).

5.kārtā veiksmē uzsmaidīja ALVĪNAI MIČULEI **no Tilžas**. Pēc balvas griezties redakcijā (līdz ņemt personu apliecinošu dokumentu).

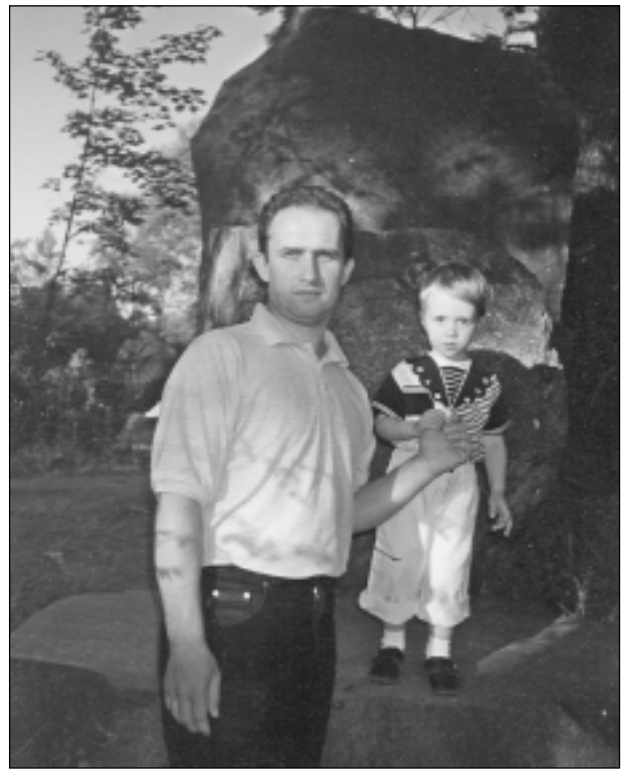
Foto konkurss

Katra mēneša labākās fotogrāfijas autors saņems balvu. Fotogrāfijas var iesūtīt pa pastu – Balvi, Teātra ielā 8, LV-4501, vai elektroniski – vaduguns@apollo.lv. Pie foto obligāti norādāms vārds, uzvārds (vēlams - tālrunis).

Maltīte. Iesūtīja Daniels Kivkucāns no Balviem.

Lāča dārzā. Iesūtīja Andrejs Bužs no Balviem.

Mums meža tehnika pie līpas (savvaļa, nevis briežudārzs). Iesūtīja Gatis Ikaunieks no Balviem.

Notikums

Iznīcina kontrabandas melasi

Ceturtdien, 13.jūnijā, Balvos, Vidzemes ielā 28a, iznīcināja aptuveni 20 tūkstošus kilogramus melasei līdzīga šķidruma. Nodrošinājuma valsts aģentūras Izņemto lietu pārņemšanas nodaļas vecākais referents KASPARS KOLS pastāstīja, ka šādas kontrabandas konstatēšana, izņemšana un iznīcināšana ir salīdzinoši rets gadījums.

Melase ir tumšs, biezs, salds sīrupveida šķidrums, kas paliek pāri pēc cukura kristalizācijas un izdalīšanas no ūdens ekstrakta. Melasi iespējams izmantot pārtikā, piemēram, lopbarībā. Kontrabandas kravu no divām kravas automašīnas cisternām izņēma Valsts robežsardzes (VRS) Terehovas robežkontroles punktā pagājušā gada nogalē. Pārtikas un veterinārais dienests (PVD) pēc vielas apsekošanas secināja, ka šķidrumu izmantot pārtikā nevar.

Interesanti, ka melasei līdzīgais šķidrums bija paredzēts tikai kā aizsegs citai, ievērojami populārākai kontrabandai – cigaretēm. To, kā kontrabandisti mēģina noslēpt nelikumīgas kravas, dzirdēti daudzi stāsti. Arī šoreiz pārkāpēji par spējām būt radošiem sūdzēties nevar. “Īstenībā tā bija cigarešu kontrabanda. Cisternu augšpusē, atverot to vākus, sākotnēji mānīgi šķita, ka tās ir pilnas ar melasi. Pēc padziļinātas kontroles atklāja, ka cisternās ir brīvas vietas un zem šķidruma cisternu apakšā atrodas vairāki tūkstoši cigarešu, kas jau arī ir iznīcinātas,” pastāstīja Izņemto lietu pārņemšanas nodaļas vecākais referents Kaspars Kols.

Iznīcināšanas darbi. Izņemto kontrabandas vielu likvidēja, to sajaucot kopā ar ūdeni.

Foto - A.Kirsanovs

Melase. Atverot cisternu vākus, izskatījās, ka tās ir pilnas ar melasi. Patiesībā cisternu apakšā atradās kontrabandas cigaretes.

Foto - A.Kirsanovs

Problēma

Bedres nesen rekonstruētajā ceļā

Laikraksta “Vaduguns” redakcija saņēma vairāku lasītāju telefonzvanus, kuri sūdzas nu jau par mūšpusē bēdīgi slavenā autoceļa Dukuļeva - Cērpene kvalitāti.

Braukt pa šādu ceļu – nekāda prieka

Jau rakstījām, ka Balvu novada dome saņēma Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja (KNAB) vēstuli “Par pārbaudē konstatēto”, kurā lūdza izvērtēt amatpersonu rīcību, kuras bija atbildīgas par autoceļa Dukuļeva – Cērpene rekonstrukciju. Iemesls – pieļauti normatīvo aktu pārkāpumi. Vienkārši runājot, autoceļam bija defekti, kuriem nevajadzēja būt. Tagad iedzīvotāji sašutuši, ka uz nesen rekonstruētā ceļa jau parādījušās pirmās bedres. Viena no tām ir salīdzinoši maza, savukārt otra – krietni lielāka, kas radusies nenomainīto caurteku dēļ. Cilvēku neapmierinātību apliecināja arī vietējais iedzīvotājs vārdā Jēkabs, kurš pa autoceļu Dukuļeva – Cērpene pārvietoja regulāri. Viņš pastāstīja, ka neapmierināti ir teju visi vietējie iedzīvotāji. “Esmu ļoti neapmierināts, jo pa šādu ceļu braukt nav nekāda prieka. Cilvēki, kuriem ir vecāka gadagājuma automašīnas, braukt vēl var, bet ar jaunākām mašīnām uz šī ceļa nav ko darīt. Braucot, akmentiņi lido uz visām pusēm. Arī uz manas mašīnas vējstikla no to triecieniem izveidojušās plaisas. Žēl, ka ir tā, kā ir. Domāt vajadzēja pirms autoceļa rekonstrukcijas. Par to, ka uzlietā asfalta seguma kārtā nebija pietiekami liela, atbildīgi varas krēsls sēdošie,” pārliecināts Jēkabs. Savukārt uz jautājumu, kā vērtē faktu, ka uz autoceļa parādījušās pirmās bedres, autovadītājs atbild, - iebraucot bedrē, spēkrats var palikt arī bez riteņa. “Problēma tā, ka pēc ceļa rekonstrukcijas palikušas vecās caurtekas. Rezultātā apkārt caurtekai asfalta segums no abām pusēm brūk iekšā,” stāsta Jēkabs.

Foto - A.Kirsanovs

Iebraukusi ceļa mala. Par izveidojušos bedri uz nesen rekonstruētā autoceļa ikvienu autovadītāju brīdina tajā iespraustais zars. Netālu no attēlā redzamās vietas izveidojusies vēl viena bedre. Tiesa, mazāka.

Par caurteku nomaiņu jādoma

Būvuzraugs ULDIS SPRUDZĀNS (pašvaldības aģentūras “San - Tex” direktors), kurš autoceļa kvalitāti pēc tā apstrādes neapšaubīja, izveidojušos situāciju skaidroja šādi: “Bedrēm ar uzklāto ceļa virsmu nav nekādas saistības. Autoceļa seguma veidotāji caurtekas nelika. Viņi tikai klāja ceļa virsmu uz esošajām caurtekām. Bojājumi parādījās pēc aizvadītās ziemas. Tas, kas notika šajā ziemā, uz ceļa segumu neattiecas,” stāstīja U.Sprudzāns. Savukārt uz jautājumu, kas autoceļu labos, ja tas turpinās brukt, būvuzraugs pastāstīja, ka pašvaldība par to ir informēta un tā meklēs risinājumu. Viņš arī piebilda, ka par caurteku nomaiņu ir jādoma. Savukārt šķembas, kuras uzklātas asfalta segumam, kā stāsta U.Sprudzāns, ar laiku karstuma un mašīnu pārvietošanās pa ceļu ietekmē pieblītiesies.

Iedzīvotāji sūdzas, ka, nenomainīto caurteku dēļ autoceļa segums brūk iekšā. Būvuzraugs U.Sprudzāns skaidro: “Bedrēm ar uzklāto ceļa virsmu nav nekādas saistības. Viņi (ceļa rekonstruētāji – aut. pieb.) tikai klāja ceļa virsmu uz esošajām caurtekām.”

Informē policija

Notriec alni

14.jūnijā kādā no autoceļa Gulbene – Balvi – Viļaka posmiem 1994.gadā dzimis vīrietis ar automašīnu “Volkswagen Passat” notrieca alni, kurš pēkšņi uzskrēja uz ceļa braucamās daļas. Bojāts transportlīdzeklis.

Avārijā mirst vīrietis

15.jūnijā Rugāju novadā 1957.gadā dzimis vīrietis pārvietojās ar mopēdu, nepalaida pa galveno ceļu braucošo automašīnu “Mercedes Benz”, kuru vadīja 1984.gadā dzimis vīrietis, kā rezultātā notika transportlīdzekļu sadursme. Mopēda vadītājs notikuma vietā gāja bojā.

Informē CSDD

“Ja dzer, tad nebrauc!”

Foto - no personīgā arhīva

13.jūnijā ar simbolisku dzērājšoferu zārka aiznaglošanu, pieminot pagājušajā gadā bojāgājušos, atklāja Ceļu satiksmes drošības direkcijas (CSDD) kampaņu pret braukšanu dzērūmā “Ja dzer, tad nebrauc!”. Tās mērķis ir samazināt transportlīdzekļu vadītāju skaitu, kuri pie stūres sēžas alkohola un citu apreibinošo vielu ietekmē, un Līgo un Jāņu dienu svētkus nosvinēt bez bojāgājušajiem.

Latvijā joprojām ir augsts reibumā aizturēto transportlīdzekļu vadītāju skaits. 2012.gadā par braukšanu reibumā aizturēja 9389 vadītājus, no kuriem 96% bija stiprā dzimuma pārstāvji. Pērn alkohola reibumā izraisīti arī 514 ceļu satiksmes negadījumi, kuros gāja bojā 25 cilvēki, savukārt ievainojumus un citas traumas guva 277 cilvēki. Savukārt šī gada piecos mēnešos, kā liecina CSDD un Valsts policijas (VP) apkopotā informācija, notikušas jau 204 avārijas, kurās iesaistīti dzērājšoferi. Tas, salīdzinot ar attiecīgo laika periodu pērn, ir par 8% vairāk. Jāpiebilst, ka šogad dzīvību zaudējuši trīs autovadītāji, kuri bija alkohola reibumā.

Dzērājšoferu statistika. Attēlā redzamā infografika parāda 2012.gadā autovadītāju reibumā izraisīto ceļu satiksmes negadījumu, kā arī to rezultātā ievainoto un bojā gājušo cilvēku skaitu.

Īsumā

Tiesu administrācija izveidojusi jaunu tiesu portālu www.tiesas.lv, kas tā apmeklētājiem piedāvā uzlabotu informācijas pieejamību, kā arī atvieglo saziņu ar tiesām. Portālā pieejamas standartizētas tiesā iesniedzamas veidlapas elektroniskā formātā, iespēja ar nodevu kalkulatoru aprēķināt izmaksas dokumentu iesniegšanai tiesā, pilnveidota tiesas nolēmumu pieejamība, kā arī citi elektroniskie pakalpojumi.

Portālā www.tiesas.lv, tāpat kā iepriekš, iespējams apskatīties arī Balvu rajona tiesas kalendāru. Tajā ikviens interesents atradīs nozīmētās krimināllietas, administratīvo pārkāpumu procesu un civillietu tiesas sēdes, kā arī, piemēram, apsūdzēto vārdu, uzvārdu un apsūdzības pantu.

Pārdod
Pārdod sausu, sagarinātu bērza nomaļu malku, maisos iepakotus garināšanas gabalu atgriezumus, skaidu briketes. Tālr. 26426837, 26386426.
Pārdod skaldītu malku. Tālr. 25442582.
Pārdod skaldītu malku ar piegādi. 5 steri - Ls 85. Tālr. 29418841.
Pārdod malku ar piegādi. Tālr. 20263543.
Pārdod māju ar zemi Vecumu pagasta Borisovā, Ls 3000, zvaniem 26130023, sarunāsim.
Pārdod dzīvokli. Tālr. 26298774.
Pārdod 2-istabu dzīvokli Lauberes centrā, Ogres novadā. Tālr. 26720794.
Pārdod izremontētu 2-istabu dzīvokli Raiņa ielā 41. Tālr. 26155922, 29451427.
Pārdod 3-istabu dzīvokli. Tālr. 26179262.
Pārdod zemenes. Tālr. 26338205.
Pārdod telefonu vāciņus, maciņus, AKUMULATORUS, lādētājus tirgū, 2. stāvā.
Pārdod zāles TRIMMERI (JAUNS). Tālr. 29440841.
Pārdod 4000 lietotus sarkanos ķieģelus- 8 sant./gab., jaunu elektrisko maisītāju - Ls 100, 3 koka durvis ar kārbām un atslēgām (200x95) 90 Ls/gab. Tālr. 28319638.
Pārdod piena teļu. Tālr. 22046366.
Pārdod grūsnu teli (1,3 gadi), piena telīti (1,5 mēn.), bioloģiskā saimniecība - auzas. Tālr. 29194274.
Pārdod trušus. Tālr. 28612080.
Pārdod 2.laktācijas govi. Tālr. 20265151.
Pārdod sivēnus. Tālr. 29174708.
Pārdod lopbarības kartupeļus, 3,50 Ls /45kg maiss. Tālr. 28612080.
Pārdod graudus lopbarībai. Tālr. 26186772.
Pārdod kazas, kaziņas, vaislas āžus, āžišus. Tālr. 29327846.
Pārdod grūsnu teli. Tālr. 26171504.
Bioloģiskā saimniecība pārdod cūkgaļu. Piegāde. Tālr. 26409388.
Pārdod MTZ-82 UK, jauna TA. Tālr. 22354018.
Pārdod pusaudžu velosipēdu. Tālr. 27142244.
Pārdod kapu soliņus, ogu lasāmos, velosipēdus (sieviešu). Tālr. 27847995.
Pārdod GAZ-52 motoru ar kārbu. Tālr. 29192156.
Pārdod lietotas izlietnes, GAZ-51 ātrumkārbu, mēslu ārdītāja reduktoru. Tālr. 26142176.
Pārdod ledusskapi <i>Snaige</i> , vajadzīga zirgvilkmes plaujmašīna. Tālr. 27087581.

Viedoklis

* Sākums 10.lpp.

Kurp ej?

Narkomānu *pasaulē* ir zināma saistība – vienas narkotikas lietošana veicina citu narkovielu lietošanu. Narkomāns lieto nevis to, ko vēlas, bet to, kas ir dabūjams. Dabiski, ka vispieejamākais mūsu apstākļos ir alkohols, tāpēc narkomāni pie mums parasti pārslēdzas uz alkoholu. Lūk, tā dzeršanas izplatību veicina citu, pirms 20 gadiem mums pat nezināmu narkotiku lietošana. Narkomāniskās atkarības *likteņceļš* visai bieži ir šāds: tabaka (smēķēšana) - alkohols - dažādas narkotikas.

Vēl viens klupšanas akmens alkohola jautājuma atspoguļošanā pagājušos 20 gados – masu mediju rīcība. Viņi vai nu norobežojās no tā risināšanas, vai ļāva izteikties tiem, kuri pauda aplamus uzskatus, tāpēc nav jābrīnās, ka šodien par Augustu Dombrovski raksta – viņš esot cīnījies pret ... pārmērīgu (!!!) dzeršanu. Par tautai vitāli svarīgu jautājumu izskaidrošanu nepiedodami maz tika izdotas grāmatas, pamazām no tādas nepieprasītas literatūras atbrīvojās bibliotēkas.

Kas atliek ļautiņiem? Vien ticēt dažādiem mītiem, ar ko tik bagāti vienmēr bijuši juku laiki! Piemēram, tādām apgalvojumam: cilvēki dzer no laika gala. Ir pat sacerēta to pierādoša dziesma ar mēldiņu:

Alutiņ, veco brāl,

Tu par mani vecākais –

Es piedzimu, tev’ atradu,

Es nomiršu, tu paliksi.

Patiesība ir pavisam citāda. Cilvēce sevi kā apzinīgas būtnes atceras kādus 30 tūkstošus gadu. Ļaudis alkoholiskos dzērienus iemācījušies iegūt tikai tad, kad sāka nodarboties ar lauksaimniecību un podniecību. 20.gs. divdesmitajos gados čehu arheologs Bedržihs Groznijs, veicot pētnieciskos izrakumus sentautas šumeru kādreizējās apmetnēs, atrada 5000 gadus vecu ķīlu rakstu – recepti, pēc kuras senie šumeri gatavojuši alu no miežu iesala. Pamazām dažādus reibinošos dzērienus gatavot iemācījās arī citas tautas, piemēram, indiāņu cilts acteki. Tas gan nenozīmē, ka cilvēki sāka dzert vai pat nodzerties. Tā pagāja tūkstošiem gadu, līdz cilvēcei radās briesmas nodzerties - kad viduslaikos (!) atklāja paņēmienu iegūt spirtu. Attistoties ķīmijai, reibinošos dzērienus varēs ražot ne vien no pārtikas produktiem, bet arī no daudzām citām izejvielām.

Tā alkohols kļuva par ieroci, ar kura palīdzību iekarot un paverdzināt tautas. Atcerieties, kā ar *uguns ūdens* atbalstu pakļāva un iznīcināja Amerikas kontinenta indiāņus u.c. tautas? Alkohols ir kļuvis par ieroci šķīru cīņā. Krievijas cariene Katrīna II esot teikusi par strādniekiem: “Labāk strādnieks, nekā dumpinieks.” Fašistu rokās alkohols pārvēršanas par bioloģisko ieroci. Hitlers mācījis: “Krieviem tikai alkoholu un tabaku!” Taču uz planētas Zeme otro tūkstoti gadu daudzās pasaules valstīs dzīvo simtiem miljonu musulmaņu – islāma reliģijas piekritēju, kuriem līdz šim nodzeršanās nav draudējusi. Alkohola lietošanu musulmaņiem aizliedz islama svētie raksti – Korāns (no 7.gs.). No tāda *baušļa* striktas pildīšanas viņi laika gaitā guvuši tikai labumu, piemēram, demogrāfiskā stāvokļa ziņā. Ja Rietumu pasaulē dzimstība arvien sarūk, musulmaņiem tā pieaug. Eiropas ekonomiku tagad bez musulmaņu palīdzības grūti pat iedomāties!

Alkohola *piezimšana* nozīmēja arī melu karaļa piedzim-

Foto - no A.Buža arhīva

Pudeles... kopš mazotnes!

šanu. Teikšu pat tā: *brīnumbērniņš* bez mānīšanās un meliem diez vai būtu dzīvotājs. Melo ne vien tie, kas ar *melu karali* noslēguši “Tu” draudzību, bet mānās pat nopietnas organizācijas, teiksim, ANO. Pēc šīs cienījamās iestādes datiem planētas iedzīvotāju priekšlaicīgs nāves cēlonis esot sirds slimības, ļaundabīgi audzēji, alkohols. Nevarēdams saprast, kāpēc alkohols ierindots trešajā vietā, ja apkārtējā dzīvē vēroju pavisam citu ainu, meklēju skaidrību pie speciālista – patologanatoma. Dakteris, mani uzklaušījis, vispirms pasmaidīja un teica, ka tāds cipars esot blēdīgs, tad, palicis nopietns, paskaidroja – to radot viltīga, medicīnā pieņemtā metodoloģija. Neliels piemērs. Nesen LNT vakara raidījumā ziņoja – šogad republikā nosliukuši 30 peldētāji, vairākums no tiem bijuši jauni cilvēki alkohola reibumā. Droši vien netaiķu jauniešu tuvinieki saņems mediķu izdotās miršanas apliecības, kurās par viņu nāves cēloni, tāpat kā citiem bojā gājušajiem, atzīta noslikšana. Tāpat par nāves cēloni netiek atzīta alkohola lietošana, lai arī ārstam skaidri zināms, redzams, saprotams – slimnieks savas letālās (nāvējošās) kaites ieguvis dzeršanas dēļ.

Dzerošā sabiedrība radījusi situāciju, no kuras, pat atzīstot tā bīstamību, grūti izkļūt. Vispasaules veselības aizsardzības organizācija (VVAO) pagājušā gs. 70.gados atzina: pirmkārt, alkohols ir narkotiska viela; otrkārt, dzeršana nav netikums, bet narkomānija ar visām no tām izrietošajām sekām, un sabiedrība no alkoholisma var atbrīvoties, tikai pieņemot likumu, kas pakāpeniski samazina alkoholisko dzērienu tirdzniecību un beigās to darīt aizliedz pilnīgi (ievieš tā dēvēto *sauso* likumu).

Lai dzīvo saprātīgo cilvēku veselais prāts!? Ar lielām bažām jāatzīst, ka valstis, kurās ražo un tirgo narkotisko vielu – alkoholu, nesāka glābjošās programmas konsekventu pildīšanu. No VVAO cerīgo lēmumu pieņemšanas pagājuši 35 gadi. Dzerošā pasaule dzer vēl vairāk. Kā jau minēju, narkotisko vielu lietošana ir savstarpēji saistīta, tāpēc šajā laika posmā sāka ražot vēl nebijušas ķīmiskas narkotikas. “Vieglās” narkotikas atļāva likumīgi izplatīt Holandē u.c. Jāprasa: “Kurp ej, cilvēce?!”

Un nobēgumā lūgums “Vaduguns” redaktoram. Sakiet, lūdzu, saviem darbiniekiem, lai viņi izbeidz narkotikas – alkohola reklamēšanu; narkobiznesmeņiem tās pietiek atliku likām bez viņu saldkaislīgajiem tekstiem un kārdinošajām bildēm. Ja viņi aizbildināsies, ka tā ir dzīves īstenības atspoguļošana, tad varat pateikt – vairāk jau dzeršanas reklāma, piemēram, bildēs un tekstos par latgaliešu šmakovciņu Tilžas tirdziņā, populāro tumšo alu Juradienas tirgū, pašmāju balzamu novada muzeja pagrabstāvā.

ANDREJS BUŽS

Veiksmes prognoze

20.jūnijs. Šodien jābūt stingram un prasīgam pašam pret sevi un tikai tad pret citiem, tāpēc sāk ar savas apkārtnes – mājas vai kabineta – sakopšanu svētkiem. Tāpat centies būt devīgs. Tas nenozīmē, ka jāatdod pēdējās bikses, bet gan to, ka kolēģi pusdienās vari uzciņāt ar saldējumu un iepriecināt slimu bērnu ar noziedotu latīņu ziedojumu kastītē lielveikalā.

21.jūnijs. ‘Čika’ laika žāvāšanās laiks līdz pulksten 11.31. Varētu saasināties problēmas ar vēnām un mugurkaulu. Arī ķirurģiskā iejaukšanās šajās ķermeņa daļās – kājās un mugurā – var nedot pozitīvus rezultātus. Diena ne melna, ne balta, tāda pelēka, ar zeltītu maliņu.

22.jūnijs. Skaistumkopšanas sestdiena, kad, gatavojoties svētkiem, dāmām ieteicamas dažādas kosmētiskas procedūras: vienalga - dūpu vai rūgušpiena vanna, bet kungiem: sauna un pirtiņa. Ja kāds sliņķis vēl steidz uz tīrumu, pirms tiek aplīgots, tad jāsaka: “Kas par vēlu, tas par skādi.” Jo visas šodien izrautās usnes un balandas pēc svētkiem ar jaunu sparpu metīsies iekarot Jūsu dārzu.

23.jūnijs. Līgo diena, un vēl pilnmēness! Diezgan bistama kombinācija. Ceru, ka gan mediķi, gan ugunsdzēsēji, gan kārtības sargi un ceļu policisti ir kaujas gatavībā. Jo šodienas svētki vēsturē var ienākt gan ar lielām avārijām, gan ugunsgrēkiem, gan ar saindēšanos, gan ar lauztiem kauliem un apdegumiem. Nu ko, vai nobaidīju? Ceru, ka Tev un Taviem mīļajiem visas šīs ķibeles ies secen, ja vien ievērosi mērenību.

Pareģe Ilga

* *Veiksmes un laika ziņu prognozi lasiet arī www.vaduguns.lv, tālr. 29365609*

Pērk

Z.s "Strautiņi"
iepērk mājlopus.
Samaksa tūlītēja.
Augstas cenas. +PVN!
Tālr. 64546765, 29411033.

Iepērk kaušanai
visu veidu
mājlopus.
Tālr. 29320237. Pārvadā mājlopus.

SIA "LATVIJAS GAĻA" iepērk
liellopus, jaunlopus, aitas,
zirgus. Samaksa tūlītēja.
Svari. Tālr. 28761515.

SIA RENEM P
iepērk
jaunlopus, liellopus,
aitas, cūkas.
ELEKTRONISKIE SVARI.
Tālr. 26373728, 26393921
29485520, 29996309

"LATMEŽS" pērk visa
veida īpašumus, cirmsas,
var būt ar aprūtinājumiem
(ķīļa, mantojums u.t.t.)
Ātra izskatīšana, labas
cenas, tūlītēja samaksa.
Iespējams avanss.
Tālr. 22028592, 29777641.

SIA "AIBI" pērk
liellopus, jaunlopus, aitas,
zirgus, cūkas.
Labas cenas! Samaksa tūlītēja.
Svari. Tālr. 26142514, 20238990.

SIA "Lauku Miesnieks"
iepērk mājlopus.
Augstas cenas. Samaksa tūlītēja. Svari.
Tālr. 20207132.

Pērk: CIRSMAS -
skujkoku - Ls 20-25;
lapkoku - Ls 10-15 uz celma. Ja
nepieciešams, gatavojam jaunu
meža projektu, stigojam, dastojam
cirmsas.
NEKUSTAMO ĪPAŠUMU.
Samaksa tūlītēja. Tālr. 29289975.

SIA "SENDIJA" pērk lapu, skujkoku
taru, balķus, malku, papirmalku.
Lapu, skujkoku CIRSMAS. *Slēdzot*
līgumu - piemaksa par apjomu.
Tālr. 29495199.

Pērk mežus no 1000 Ls/ha,
jaunaudzes no 600 Ls/ha.
Tālr. 26630249, 22003308.

Pērk zāģbaļķus, papirmalku, malku,
finierklučus. Tālr. 29662779.

Pērk visu veidu mežus, zemes.
Tālr. 29764751.

Pērk cirmsas. Ātra izskatīšana.
Tālr. 29194137.

Pērk mežus īpašumā.
Tālr. 29211046.

Apsveikumi

*Es dzīvi milēšu, kamēr vien mākoņrindas slidēs
Un baltās pipenes gar ceļa malām plauks,
Es dzīvi milēšu, kamēr vien saule spīdēs
Un vējš no lapām rasas lāses trauks.*
(I.Kalnāre)
Sirsnīgi sveicam **Eleonoru Vaibu** 85 gadu jubilejā!
Vēlam veselību, izturību un neatlaidību, kopjot savu zemes
stūrīti un puķītes.
Gertrūde, Ilze, Ināra

*Izver sapni caur saules staru garu, garu
Un saki pats sev: "Visi varu!"*
Sveicu **Ervīnu Dilli**, 9.klasi beidzot!
Labu ceļavēju!
Anna B.

Kur mācīties?

Balvu Amatniecības vidusskola

2013./2014. mācību gadā uzņem audzēkņus:

- 5. – 12. klasēs pamatizglītības un vispārējās vidējās izglītības programmās
- 10. – 12. klasēs vakarskolas un neklātienes izglītības programmās

Atveram jaunas profesionālās izglītības programmas. Mācību ilgums 4 gadi, iegūstot 3. profesionālās kvalifikācijas līmeni un Latvijas Amatniecības kameras zeļļa diplomu specialitātēs:

- Būvizrādājumu galdnieks
- Tērpu stila speciālists

Profesionālo izglītības programmu audzēkņi saņem stipendijas. Skolēni, kuriem ir optimāli un augsti sasniegumi mācībās, sabiedriski aktīvi, saņems naudas balvas līdz Ls 50 pusgadā.

Skolā ir kopmītnes, ēdnīca.

Informācija skolas mājaslapā www.bamatniekuvs.lv

Dažādi

"Balvi Auto" uzņem kursus:
B kategorija - Ls 20;
C kategorija - Ls 30; 95.k. - Ls 50.
8.jūlijā plkst. 17.00.
www.balviautoskola.lv.
Tālr. 28700807.

Mazlietoti datori. Nomaksa.
Tālr. 26533575, www.lotek.lv

Katra mēneša pēdējā ceturtdienā
dr. J.Vancāna praksē pieņem
sertificēts urologs A.ĒRGLIS.
Iepriekšēja pieteikšanās pa
tālruni 64521159.

Aku urbšana. Tālr. 29142220.

Zaļās masas ruļļu gatavošana,
Ls 10 + PVN (vairāk par 500 ruļļiem
-cena pēc vienošanās).
Tālr. 26758414. tikl mainīti).

Piedāvā granti, smilti, šķembas.
Remontē, greiderē iebraucamos
ceļus. Tālr. 29105572.

Plaušana ar rotējošo plaujmašīnu.
Tālr. 25601697.

Metāla jumta segumi no 3,50 Ls/m².
Piegade un uzstādīšana.
Tālr. 29995030.

20.jūnijā z/s "Gračuļi" pārdos
dažādu šķirņu un krāsu jaunputnus
(4-5 mēn.), dējējvistas (10-12
mēn.), gaiļus (maina). Pēc
pasūtījuma -pīlēnus, zoslēnus,
šķīrotas visticas un broilercāļus.
Bērzipili-7.20, Lazdukalnā-7.35,
Kapūnē-7.40, Rugājos-7.45,
Medņos-8.00, Naudaskalnā-8.10,
Balvos-8.25, Kubulos-9.00, Vīksnā-
9.15, Kupravā-9.35, Viļakā-9.55,
Žiguros-10.15, Borisovā-10.30,
Semenovā-10.50, Šķilbēnos-11.05,
Rekovā-11.15, Upītē-11.25,
Baltinavā-11.45, Briežuciemā-12.00,
Egluciemā-12.20, Vectilžā-12.40,
Tilžā-12.55, Pokratā-13.10, Tikaiņos
-13.15, Skujetniekos-13.30,
Lieparos-13.40, Bērzipili-13.50.
Tālr. 29186065.

LABI LOGI.
Tālr. 26343039.

Krāsošana, montāža- balansēšana,
automašīnu remonts Ezera ielā 3a.
Pensionāriem atlaide - 20%.
Bonusi. Tālr. 29296201.

Pārdod kapu apmales no melnā
granīta un monolitā betona.
Apskatīt apbedīšanas birojā
"Ritums". Tālr. 29265742.

Sludinājumi

21.jūnijā plkst. 13.00
veikala "beta" atvēršana
Balvos, Raiņa 28.

21.jūnijā SIA "ZELTKALNES APTIEKA"
atsāk savu darbību jaunās telpās
Raiņa ielā 28 (veikalā "beta") *Būsiel mīļi gaidīti!*

Paziņojums

ZAAO sāks atkritumu izvešanu Balvu pilsētā
Ar šī gada 1.jūliju, saskaņā ar Atkritumu apsaimniekošanas likuma 18.panta pirmās daļas prasībām un Balvu novada pašvaldības lēmumu, Balvu pilsētā atkritumu apsaimniekošanas pakalpojumus turpmākos piecus gadus nodrošinās SIA "ZAAO" (ZAAO). Lai pēc 1.jūlija atkritumu izvešanā nebūtu pārtraukumu, iedzīvotāji tiek aicināti būt aktīviem un slēgt līgumus par pakalpojuma saņemšanu, jo līdzšinējie līgumi ar iepriekšējo atkritumu apsaimniekotāju no 1.jūlija vairs nebūs spēkā.

Līgumu slēgšanas laiks ir
ceturtdienās un piektdienās no
plkst. 9.00 līdz 17.00 EKO laukuma
birojā, Ezera ielā 3, Balvos.

Tāpat iedzīvotāji pieteikt pakalpojumu
var internetā, ZAAO mājaslapā:
www.zaao.lv, kā arī uzdot interesējošus
jautājumus gan e-pastā: zaao@zaao.lv,
gan zvanot uz Klientu apkalpošanas
nodaļu pa tālruni 64281250. Līdz ar ZAAO darbības sākšanu Balvos tarifs
par atkritumu izvešanu pilsētā būs tāds pats, kā līdz šim - 10,58 Ls/m³
(+PVN).
Papildus sadzīves atkritumu izvešanai, ZAAO Balvu pilsētas un novada
iedzīvotājiem jau šobrīd piedāvā arī atkritumu šķirošanu EKO laukumā, Ezera
ielā 3, Balvos. Arī turpmāk iedzīvotāji BEZ MAKSAS varēs nodot dalīti vāktos
atkritumus - pudeļu stiklu, logu stiklu, papīru, kartonu, polietilēnu, PET pudeles,
metālu, sadzīves elektroniku, krāsu bundžas, luminiscētās lampas, baterijas
un akumulatorus, eļļas filtrus, riepas (līdz 4 gab. gadā) diam.140, motoreļļu,
smēreļļas, koka paletes.

Piedāvā darbu

SIA "AGRE ELEKTRO" veikalā "AGRE Balvi" piedāvā darbu pārdevējam
(pārdevējai) konsultantam. Tālr. 29521159, e-pasts: balvi.sports@agre.lv

Balvu novada pašvaldības Būvvalde aicina pieteikties
Balvu novada pašvaldības Būvvaldes
būvinspektora/-es amatam

GALVENIE DARBA PIENĀKUMI:

- * Kontrolēt būvniecības procesu atbilstoši normatīvo aktu prasībām;
- * vadīt objektu ekspluatācijā pieņemšanas komisiju darbu;
- * sagatavot atbildes uz juridisko un fizisko personu iesniegumiem;
- * konsultēt juridiskās un fiziskās personas būvniecības jautājumos.

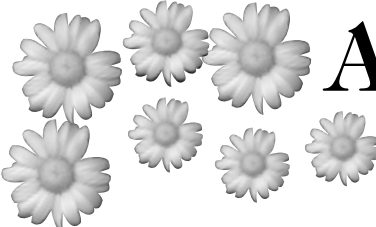
PRASĪBAS PRETENDENTIEM/ -ĒM:

- * jābūt reģistrētam LR Ekonomikas ministrijas būvinspektoru reģistrā (saskaņā ar MK noteikumiem Nr.1009);
- * augstākā vai vidējā speciālā izglītība kādā no būvniecības specialitātēm, profesionālā pieredze būvniecībā vismaz 5 gadi;
- * pārzināt reglamentējošos normatīvos aktus būvniecības jautājumos;
- * pamatzināšanas administratīvo tiesību jomā;
- * valsts valodas zināšanas augstākajā līmenī;
- * augsta atbildības sajūta un spēja strādāt kolektīvā;
- * labas datorprasmes (MS Office);

PIEDĀVĀJAM:

- * profesionālās pilnveidošanās iespējas;
- * stabilu atalgojumu.

Pretendentus/-es lūdzam CV un motivācijas vēstuli ar norādi
"būvinspektora/-es vakance" sūtīt **līdz 28.06.2013.** Būvvaldei, Bērzipils
ielā 1a, Balvos, LV4501. Uzzinais pa tālruni: 64507075, 62122484;
e-pasts: zanete.martuza@balvi.lv

Atceries! Jūnijā ir ne tikai Jāni, bet arī
pusgada abonēšana!

Līdzjūtības

Ir zaudējumi, pie kuriem nekad
nepierod,
Kurus nekad neaizmirst,
Lai gudrais prāts saka, ko
sacīdams.

Sirdij ir savi iemesli,
Kas prātam nepieejami...
(Z.Mauriņa)
Ir sāpes, ko nevaram dalīt uz
pusēm, un nav tādu vārdu, kas
spētu mierināt, tāpēc klusumā
pazemīgi noliecam galvas un
izsakām patiesu un dziļu līdzjūtību
**Jānim Kozlovskim un viņa
ģimenei, DĒLU** pāragri zaudējot.
Viļakas novada sociālā dienesta
kolektīvs

Ai, vējiņi, kam nolauzi
Taisnāko ozoliņu?
Ai, nāvīte, kam paņēmi
Mūsu mīļo bāleliņu?
Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība
**Jāņa Kozlovska ģimenei un
piederīgajiem, dārgo DĒLU**
pāragri guldot zemes klēpī.
“Pensionāru saietu nama” kolektīvs

Mans dzīves stāsts ir skaists, bet
īss.
Mans dzīves krasts mirdz debesīs.
Jūs vējā mani jutīsiet
Un saules starā manisiet.
Jums mīlestību sūtišu, ar ziediem
zālē rakstišu.
Lai klusa un patiesa līdzjūtība
stiprina mūsu darbabiedrus **Nadju,
Jāni, Veru un pārējos tuviniekus,
JĀNI KOZLOVSKI** dzimtās zemes
klēpī guldot.
Rekavas vidusskolas kolektīvs

Brīnišķos ziedos vēl mirdzēja plava,
Vasara kvēloja mākoņu krokās,
Kad trauslā dzīvība tava
Izkusa saulītes karstajās rokās.
Kad skarbaiss liktenis pēkšņi
aizsaucis mūžībā mīļo dēlu, tēti, vīru,
znotu un brāli **JĀNI KOZLOVSKI**,
sakām līdzjūtības un mierinājuma
vārdus **Kozlovsku un Veras
ģimenēm.**
“Gaismas” mājas iedzīvotāji

Vēl gribējās strādāt,
Dzīvot un būt,
Bet pēkšņi - nakts,
Un saule jau zūd.
(M.Ķempe)
Skumju un atvadu brīdī esam kopā
ar **Jāņa Kozlovska ģimeni, DĒLU**
pēkšņi zaudējot.
Šķīlbēnu pūtēju orķestris

Ir zaudējumi, pie kuriem nekad
nepierod,
Kurus nekad neaizmirst,
Lai gudrais prāts saka, ko
sacīdams.
Sirdij ir savi iemesli, kas prātam
nepieejami...
(Z.Mauriņa)

Mūsu patiesi mierinājuma un
līdzjūtības vārdi lai ir atbalsts **Tev,
Veriņ, un Taviem mīļajiem**, izturot
bēdu smagumu, zemes klēpī guldot
znotu, tēti, vīru, dēlu un brāli
JĀNI KOZLOVSKI.
Rekavas vidusskolas pirmsskolas
kolektīvs

Kāda negaidīta tumša diena aust,
Nav neviens no mums to gaidījis.
Atmiņā vēl vēju padebeši viz,
Jāšķīras, kaut izrunāts nebūt nav
viss.
Mūsu patiesa līdzjūtība **Janai
Kozlovskai un tuviniekiem**, vīru,
tēvu, dēlu **JĀNI** mūžībā pavadot.
Rekavas vidusskolas bijušie
klasesbiedri

Kur vārdus rast, lai būtu
mierinājums,
Kad cilvēks zemes klēpī dusēt
steidz,
Kad negaidot ir pārrauts dzīves
gājums
Un ardievas tik daudz kam jāpateic.
Negaiditajā sāpju brīdī esam kopā ar
**Nadeždu un Jāni Kozlovskiem,
DĒLU** pēkšņi zaudējot.
Avotiņu ģimene Balvos

Kas smagāks vēl var būt, pa dzīves
taku ejot,
Kā atdot zemei to, kas sirdij tuvs un
dārgs...
Kad šķiršanās sāpes, asaras un
sveču liesmas ved pēdējā ceļā dēlu
JĀNI, skumstam kopā ar
**Kozlovsku ģimeni un
tuviniekiem.**
Šķīlbēnu pagasta pārvalde, KC
“Rekova”, IC “Zvaniņi”, Taņa

Горе не прошено,
Горе не мерено.
Самое дорогое на веки
потерено. Семья
Расщескиных выражает
глубокие соболезнованья
семье Козловских.

Koks nezina, kad vētrā tas lūzis,
Ne cilvēka sirds, kad pukstēt tā
stās.
Un sāpes dvēselē kā melni pelni
snieg.

Un smagas sakrājas, bet
aprakdamas sagrūst.
Tik mēmi lūpas kliedz: par agru, ai,
par agru!
Skumju un atvadu brīdī mūsu
patiesa līdzjūtība **Kozlovsku
ģimenei**, dēlu **JĀNI** pāragri
zaudējot.
Viļakas novada domes grāmatvežu
kolektīvs

Gaisma, kas cilvēkā dzīvo,
Un siltums, ko izstaro sirds.
Tas nezūd. Tas paliek.
Un mirdz...
Skumju brīdī izsakām visdziļāko
līdzjūtību sakarā ar lielo zaudējumu
un esam kopā ar **Jāni un Nadeždu
Kozlovskiem**, dēlu **JĀNI
KOZLOVSKI** pāragri mūžībā
pavadot.
Viļakas sociālās aprūpes centra
kolektīvs

Aiz katra paliek dzīve
Un pasacītais vārds,
Bet atmiņas tik dārgas
Sirds ilgi saglabās.
Izsakām patiesu līdzjūtību **Lūcijai
Pušpurei, KRUSTDĒLU** mūžības
ceļā pavadot.
Grāmatvedības nodaļas kolēģes

Tu aizgāji bez atvadām projām
Tā, it kā vēl neaizietu.
Tik savādi - šajā naktī par brūcēm
nolija kluss
Ne sāpes, bet zvaigžņu pilns lietus.
Aiz katra paliek dzīve un pasacītais
vārds,
Bet atmiņas tik dārgas sirds ilgi
saglabās.
Izsakām līdzjūtību **tuviniekiem**,
mūsu klasesbiedru **JĀNI
KOZLOVSKI** pāragri zaudējot.
1996.gada absolventi un audzinātāja

Un ceļā šai nebūs vairs bēdu,
lai dvēsele dziesmu tev nes,
Mans dēls, tavu dzīvi es dziedu,
bez tevis tik nabags es... (A.Niedra)
Lilioza, Marianna, Emerita un
Antoņina ir dziļi satriektas par
smago zaudējumu **Jāņa ģimenē.**
Domās jūtam līdzī.

Es redzēju vasaru un ciruļus
pavasārī
Man pietrūka spēka rudenim,
Es aizeju, mani mīļie, par mani
neraudiet.

Cik nolikts - noiets.
Un ziedi rudenī bez manis šogad
kvēlos.
Mēs noliecam galvas šajā skumju
brīdī un izsakām līdzjūtību **meitām
Ivetai un Elitai ar ģimenēm** sakarā
ar tēva **LAIMOŅA LOZES**
izvadišanu tālajos mūžības ceļos.
Anna Pulkstene, Lūcija Krīlova,
Nikolajs Krīlovs, Jānis Baranovs,
Leontijs Vizulis

Kad vakaram tavam neaust vairs
rīts,
Kad mūžības gājiens tev iezvanīts,
Tad dvēsele brīva mūžībā iet,
Kur saule nekad vairs nenoriet.
Mūsu klusa un patiesa līdzjūtība
**Ivetai, Elitai un pārējiem
tuviniekiem**, pavadot mīļo **TĒTI,
VECTĒTIŅU, VECVECTĒTIŅU**
kapu kalniņā.
Dzintra, Ginta, Anita

Tēt, klusē takas, kur tu gāji,
Putni velti dārzā tevi sauks.
Tik šodien mīļi atmiņziedi
Par tālo bērnību un tevi plauks.
Izsakām visdziļāko līdzjūtību **Ivetai
Pušpurei un tuviniekiem**, tēvu
LAIMONI LOZI mūžības ceļā
pavadot.
Šoferi - maizes pārvadātāji

Paldies tev, tēt, par mūža gadiem
ilgiem,
Par tavu mīlestību, kurā sildīties bij
ļauts.
Caur naktīm zvaigžņotām un rasas
ritiem zilgiem
Pie tevis steigties sirds vēl nemitīgi
sauks.
Mūsu patiesa līdzjūtība **Elitas un
Ivetas ģimenēm**, no **TUVA
CILVĒKA** atvadoties.
Silvija, Liga

... pa mirdzošu staru sargeņģelis
aiznesa dvēseli debesu kalnā.
(M.Čaklais)
Lai mūsu patiesa līdzjūtība palīdz
pārvarēt bēdu smagumu **Elitai un
Ivetai ar ģimenēm, TĒVU** mūžībā
pavadot.
Aija, Andris Anglijā

Lai miers maniem bērziem, zem
kuriem es stāju.
Lai miers manai zemei, pa kuru es
gāju.
Lai miers maniem putniem, kas
debesīs skrēja
Un deva daudz spēka no saules un
vēja... (M.Bārbele)

Skumju un atvadu brīdī mūsu
patiesa līdzjūtība meitām **Ivetai un
Elitai ar ģimenēm**, pavadot
LAIMONI LOZI mūžības ceļā.
Muižniece, Sarkane, Baranovu,
Andžu, Božeskulu, Garozu,
P.Ļvova, Leišavnieku ģimenes

Zvaigznes neizgaist, tās tālumā rit
Un deg, un mūžīgi debesīs mirdz.
Arī no cilvēka paliek
Mūža darbs, ko sildījusi sirds.
Skumju un atvadu brīdī mūsu
līdzjūtība **Normunda Pušpura
ģimenei**, sievastēvu, tēvu,
vectētiņu, vecvectētiņu **LAIMONI
LOZI** pavadot mūžības ceļā.
Pušpura, Salcēviču ģimenes

Kas smagāks vēl var būt,
Pa dzīves taku ejot,
Kā atdot zemei to,
Kas sirdij tuvs un dārgs...
(I.Lasmanis)
Skumju brīdī esam kopā ar **Ivetas
un Elitas ģimenēm**, tēti, vectēvu,
vecvectētiņu **LAIMONI LOZI**
mūžības ceļā pavadot.
Gromovu ģimene

Man nogura dvēselīte,
Šai saulē dzīvojot.
Dod, Dieviņ, vieglu dusu
Baltā smilšu kalniņā.
Esam kopā ar **Jums, Liga un
Santi, VECMĀMIŅU,
VECVECMĀMIŅU** pavadot kapu
kalniņā.
Aina, Mārtiņš

Pateicība

Izsakām pateicību Tilžas pareizticīgās draudzes tēvam
Aleksandram, Inesei Krimai, kolektīviem “Ritums”, “Senda Dz”,
radiem, draugiem, kaimiņiem, visiem, kuri bija kopā ar mums
smagajā dzīves brīdī, kad mūžībā pavadījām
tēvu **Jāni Ļvovu.**
MEITAS - LIENE, JOLANTA, MADARA

Dāvina

Dāvina
kucītī,
2 mēnešus
veca.
Atrodas
lauku mājās
“Purvaine”
(3 km no
Balviem uz
Rēzeknes
pusi).
Tālr. 29390029.

Dāvina pļavas siena pļaušanai.
Tālr. 25676047.

Zied māte asarās un rozēs,
Kad viņas ceļš ir nostaigāts.
Kaut nebūtu ar aizmirstību
Neviens tās sāpju mirklis klāts.
Kad sirdī sāpes un skumjas, mūsu
klusa un patiesa līdzjūtība **Ilutai
Balulei, MĀMULĪTI** mūžības ceļā
pavadot.
Aerobikas meitenes

Atvadu asaras ziedos krīt,
Kad pa skuju taku mūžības ceļos
Starp zemi un sauli, mīlestībā
starojoša,

Aizej tu, mana mīlotā māt...
Raud svecēs atvadu asaras par
MĀMIŅAS mūžu. Šai skumajā brīdī
esam kopā ar **Ilutas Balules
ģimeni.**
Anita, Irina, Edgars, Andris, Lienīte,
Sarmīte, Gunita, Gunta

Ir aplkusuši soli,
Vien paliek mīlestības gaišais stars.
Mūsu patiesa līdzjūtība **tuviniekiem**,
AINU KRĪSTOPĀNI mūžības ceļā
pavadot.
Pužuļu, Rukmaņu, Verjanovu
ģimenes

Pēdējo dziesmu tev dziedāšu klusi,
Dusi, māmuliņ, dusi,
Tavu mīlu, kas mūžos stīdz,
Savās dienās mēs paņemsim līdz.
Negaiditajā sāpju brīdī skumstam
kopā ar skolotāju **Ilutu Baluli un
tuviniekiem**, pavadot **MĀMULĪTI**
smilšu kalniņā.
RVT Balvu teritoriālās
struktūrvienības kolektīvs

Vai no tālās mūžības ciemos
Kādu reizi vēl atnāksi, māt?
Kas mūs norās un atkal piedos,
Kas mums savu svētību iedos?
(K.Apškrūma)
Kad saules stari apgaismo pasauli
melnās krāsās, kad putni iedzied
saulgriežus sēru melodijās, mūsu
patiesa līdzjūtība skolotājai **Ilutai
Balulei un tuviniekiem**, pavadot
MĀMIŅU kapu kalniņā.
Balvu Amatniecības vidusskolas
kolektīvs

Paziņojums

LAFIKO.LV
AIZDEVUMI PENSIONĀRIEM
līdz Ls 700
(bez galvotāja līdz 75 gadiem).
Otrdienās, ceturtdienās, piektdienās
Balvos, Partizānu 14
T. 64521873, 26402362.
Aizdevumi **pie pastnieka**, neizejot no
mājas! Tālr. 673169047, 67316048.
www.lafiko.lv

Pazaudēts

Pazaudēts maks ar **JĀŅA ČAKĀNA**
dokumentiem. Tālr. 26622306.

 Vaduguns INDEXSS 3004 IZNĀK OTRDIENĀS, PIEKTDIENĀS IZDEVĒJS SIA “BALVU VADUGUNS” Nodokļu maksātāju apliecības Nr. LV 43203002982	REDAKCIJAS ADRESE TEĀTRA IELĀ 8 BALVOS, LV-4501 NORĒĶINU KONTS A.S. SEB BANKA BALVU FILIĀLĒ Nr. LV21 UNLA 0024 0004 6734 5, kods UNLALV2X Publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli. Par faktu, skaitļu pareizību, kā arī par sludinājumu tekstiem atbild to autors.	REKLĀMA, SLUDINĀJUMI D.Dimitrijeva T. 64507018 26161959 FAKSS - 64522257	REDAKTORS E.GABRANOVS - T.64522534, 29360850 ŽURNĀLISTI: S.KARAVOIČIKA - T.64522126 ZLOGINA, IZINKOVSKA - T.64520962 M.SPRUDŽĀNE, I.TUŠINSKA - T.64522260 A.LOČMELIS -T.64520961 KOREKTORE S.GUGĀNE - T.64522126 GRĀMATVEDE S.BĒRZIŅA - T. 64507019 ŠOFERIS A.KIRSANOVS - T. 27870730 Tālrunis-autoatbildētājs - 64520961	ŽURNĀLISTI - 29360851; 26555382	e-pasts: vaduguns@apollo.lv mājas lapa: www.vaduguns.lv	Datorsalikums- SIA “Balvu Vaduguns”, G.LIELMANIS Iespiests SIA “Latgales Druka”, Rēzeknē, Baznīcas 28 TIRĀŽA - 4160
---	--	---	--	--	--	--